

Ἐνημερωτικό σημείωμα

Τό τεῦχος αὐτό ἦλθε στό φῶς τῆς δημοσιότητος ἀπό ἓνα Χριστιανό πού στηρίχθηκε στήν πίστη ἀπό ὀμιλίες τοῦ ἀειμνήστου ἐκλεκτοῦ κήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου Δημητρίου Παναγοπούλου. Καίτοι δέν τόν ἐγνώρισε, ἀπομαγνητοφώνησε ἀρκετές ὀμιλίες του, καί, κατά θεία νεύση, μᾶς ἐγχείρησε ἓνα ἀντίγραφο τους.

Μετά ἀπό συνεννόηση μέ τόν ἀγαπητόν υἱόν τοῦ μακαριστοῦ, Νεκτάριο Παναγόπουλο καί τήν ἄδειά του, ἐκυκλοφόρησε τό βιβλίο: «ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΟΜΙΛΙΩΝ», ἀποτελούμενο ἀπό 256 σελίδες καί διατίθεται μόνον πρός 6 εὐρώ, προκειμένου νά καταστή ἀπόκτημα περισσοτέρων ἐνδιαφερομένων.

Ἐπίσης, ἀπό τό ὑλικό πού μᾶς δόθηκε, ἀπαρτίστηκε καί τό τεῦχος αὐτό, ἀφιέρωμα στήν ἱερά μνήμη τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Παναγοπούλου, μέ τήν συμπλήρωση 31 χρόνων ἀπό τήν ἐκδημία του πρός Κύριον (13 Φεβρουαρίου 1982).

Τό τεῦχος αὐτό ἔχει συμβολική τιμή 0,40 εὐρώ.
Πληροφορίες στό τηλ.: 2310212659.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
(1916-1982)

*Ἐδούλευσε εἰς τό Εὐαγγέλιο
μέ ἀποστολικό ζῆλο,
μέ ὀρθόδοξο πατερικό φρόνημα,
καί μέ ἐκκλησιαστικό ἦθος.*

**Ὁμολογίες τοῦ ἀειμνήστου
Δημητρίου Παναγοπούλου
γιά τήν «πρό Χριστοῦ» ζωή του,
καί διδακτικά παραδείγματά του**

* Ὁ Θεός ἔκανε σκανδαλωδῶς ἔλεος σέ μένα, διαφορετικά θά εἶχα ταρταρωθεῖ ἐδῶ καί καιρό. Ἔπρεπε στά χρόνια τῆς κατοχῆς καί στό Ἰαλβανικό μέτωπο, νά εἶχα πεθάνει 7 φορές. Ἐντούτοις, ἀκόμα ζῶ, ὄχι ἐξαιτίας τῆς δικῆς μου δικαιοσύνης, ἀλλά ἐξαιτίας τοῦ ἔλέους τοῦ Θεοῦ, γιατί γνώριζε, ὅτι θά ἐπιστρέψω καί θά μετανοήσω καί μέ προστάτευε, γιά νά μπορέσω ἔτσι νά σωθῶ καί νά μήν πάει χαμένο τό ποσοστό αἵματος πού ἔχυσε ὁ Χριστός καί γιά τήν δική μου ψυχή.

* Εἶχα ἓνα μεγάλο πάθος στά νεότερα χρόνια μου, τό πάθος τῆς χαρτοπαιξίας. Καθόμουνα ἀπό τό Σάββατο τό βράδυ στό τραπέζι νά παίξω χαρτί καί σηκώνομουνα τήν Τετάρτη τό βράδυ. 4 μερόνυχτα, συνεχόμενα, ἔπαιζα τράπουλα, τέτοιο πάθος εἶχα! Καθόμουνα νά κερδίσω, μέ κάθε μέσο, ἔστω καί μέ κομπίνα, δέν πάει νά ἦτανε καί ὁ Ὠνάσσης στό τραπέζι! Ἦμουν ἓνας λωποδύτης. Ἔμενα νηστικός γιά τό χαρτί. Ποῦ ἓνας τέτοιος ἄνθρωπος, νά πάει στήν Ἐκκλησία!

* Ἄμα ἐπιτρέψει ὁ Θεός καί γράψω ἓνα βιβλίο γιά τήν μετάνοιά μου καί τό πῶς ἐπέστρεψα στό Χριστό,

πιστεύω, ότι τέτοια περίπτωση παγκοσμίως δέν θά ύ-
 πάρχει. Ένα μόνο θά σᾶς πῶ, (ἄν καί μοῦ εἶναι δύ-
 σκολο) γιά νά σᾶς ὠφελήσω καί νά σᾶς ἐνδυναμώσω
 τήν πίστη σας. Μοῦ παρουσιάστηκε ὁ Ἅγιος Δημή-
 τριος καί μοῦ εἶπε: **Δέν ἔχεις δικαίωμα, νά διατηρεῖς**
τό ὄπλο σου στό ὄπλοστάσιο καί νά μήν τό χρησιμο-
ποιεῖς! Ὅπλο, ἐννοοῦσε ὁ Ἅγιος, τό λόγο μου. Καί ἐ-
 γώ τόν λόγο μου, τόν χρησιμοποιοῦσα γιά κουβέντες
 καί γιά ἀστεῖα. Ἡ ἀποκάλυψη αὐτή τοῦ Ἁγίου Δημη-
 τρίου, μέ ἔκανε κατά 70% νά ἐπιστρέψω στήν Ὁρθο-
 δοξία καί νά εἶμαι σήμερα αὐτός πού εἶμαι.

* Στήν νεαρή μου ἡλικία, ὅταν ἐρχόμουνα τά ξημε-
 ρώματα στό σπίτι ἀπό τίς ἀτασθαλίες μου, μέ ἔλεγε ἡ
 μητέρα μου: Μά φτερό σάν τά μυρμήγκια ἔκανες; Ποῦ
 νά τήν καταλάβω! Αὐτά μέ ἔλεγε ὁ κόσμος καί οἱ ἄν-
 θρωποι γύρω μου, οἱ «καλοθελητές», αὐτά μέ ἔλεγε ἡ
 σάρκα μου, αὐτά μέ ἔλεγε ὁ ἐγωισμός μου καί αὐτά ἔ-
 κανα. Καί ἔτσι τῆς ἔκλεινα τήν πόρτα κατάμουτρα. Ἐ-
 βλεπα τά πράγματα διαφορετικά ἀπό τήν μάνα μου.
 Εἶχα παχύ σκοτάδι. Δέν βρέθηκαν ἄνθρωποι νά μοῦ
 μιλήσουν, νά μέ ποῦν μία κουβέντα, στόν κόσμο πού
 βρισκόμουν. Ὅλοι μέ ὀδηγοῦσαν στό κακό. Τώρα τό
 πῶς γύρισα καί ἐπέστρεψα στό δρόμο τοῦ Θεοῦ, μόνο
 ὁ Θεός τό ξέρει. Δέν μπορεῖ νά βρεθεῖ ἔστω καί ἕνας,
 πού νά ἔρθει καί νά μοῦ πεῖ: Δημήτρη ἐγώ ἦρθα νά σέ
 μιλήσω, ἐγώ σέ βοήθησα καί σέ εἶπα μία καλή κου-
 βέντα γιά τό καλό σου! Κανένας δέν βρέθηκε, ἀλλά
 πῶς τά οἰκονόμησε ὁ Θεός! Ἄμα ὑπάρχει καλή προαί-
 ρεση μέσα στόν ἄνθρωπο, δέν δυσκολεύεται ὁ Θεός,
 νά τόν βγάλει μέ τόν τρόπο Του ἀπό τό σκοτάδι στό
 Φῶς. Δέν δυσκολεύεται ὁ Θεός ἀπό τίς ἁμαρτίες μας,
 ἀπλά ζητάει νά τοῦ ἐπιτρέψουμε νά μᾶς λύσει τά χέ-

ρια. Μεγάλη υπόθεση νά διαφωτίσεις τό σκοτάδι κάποιου συνανθρώπου σου! Οί άνθρωποι πού βοηθοῦν τό ἔργο τοῦ Θεοῦ, μέ τό νά φέρνουν διαφωτίζοντας - νουθετώντας ἀνθρώπους στό δρόμο τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεός θά τούς κατατάξει σέ εἰδική θέση μέσα στόν παράδεισο. Ἔχω προσωπικά δεδομένα σέ αὐτό τό θέμα, ἀλλά παραπάνω δέν μπορῶ νά σᾶς πῶ.

* Ἐργαζόμουνα στόν Ὀργανισμό Λιμένος Πειραιᾶ. Μιά μέρα, βγήκα ἔξω ἀπό τά γραφεῖα γιά νά πάρω ἀέρα καί βρήκα ἕναν τυφλό, ὁ ὁποῖος πουλοῦσε λαχεῖα. Κρατοῦσε τά λαχεῖα στό χέρι καί φώναζε: Λαχεῖα! Λαχεῖα! Δέν φώναζε τυχερά λαχεῖα, ὅπως φωνάζουν κάποιοι ἄλλοι (ἀφοῦ εἶναι τυχερά, γιατί πουλᾷς τήν τύχη σου, τούς λένε πολλοί). Πλησίασα τόν μάρμπα Διονύση καί τοῦ λέω: Νά πάρω ἕνα τυχερό λαχεῖο; Ἀμέσως μόλις ἄκουσε αὐτά τά λόγια μου, τραβήχτηκε πρός τά πίσω καί ἔκρυψε τά λαχεῖα του. Καί μοῦ λέει: **Τύχη δέν ὑπάρχει! Ὑπάρχει μόνο πίστη καί ἐλπίδα στό Θεό!** Αὐτά ἦταν τά λόγια του. Ἐγώ τότε ἦμουν ἄνθρωπος τοῦ γλυκοῦ νεροῦ καί ὄχι πραγματικός Χριστιανός. Ὅταν ὁμως γύρισα τό 1950 στήν Ἐκκλησία, τότε θυμήθηκα τά λόγια τοῦ μάρμπα Διονύση, πόσο δίκαιο εἶχε. Καί τό βλέπω μέχρι σήμερα, ὅτι τό χέρι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνο πού ὁδηγεῖ τούς ἀνθρώπους, αὐτό πού πολλοί σήμερα ὀνομάζουν τύχη.

* Γνώρισα κάποτε μία καλόγρια, ἡ ὁποία εἶχε θεῖο ἔρωτα. Αὐτή ἡ καλόγρια μέ βοήθησε μέ τόν τρόπο της, ὥστε τό 1951 νά ἐπιστρέψω στό δρόμο τοῦ Θεοῦ. Ἡ καλόγρια αὐτή, ὅταν ἔλεγε τή λέξη Χριστός, ἔτρεχαν οὐρές δακρύων ἀπό τά μάτια της, σάν νά ἄνοιγε κάποιος ἀπό μέσα της μία βρύση. Δέν τό ἔχω ξαναδεῖ αὐτό τό πρᾶγμα σέ ἄλλον ἄνθρωπο (τό εἶδα καί στόν

γέροντα Ἰερώνυμο τῆς Αἴγινας). Ἡ καλόγρια αὐτή μέ ἔλεγε χαρακτηριστικά: Νά ἔξεραι οἱ ἄνθρωποι, Δημή-
τρη μου, πόσο πολύ μᾶς ἀγαπάει ὁ Χριστός!!! Καί τά
δάκρυα ἔτρεχαν ἀσταμάτητα!!! Ἐμεῖς δέν ἔχουμε τέ-
τοια πράγματα καί τό μόνο πού μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι,
ἂν χτύπησε ἡ τρίτη καμπάνα γιά νά πᾶμε τελευταῖα
στιγμή στήν Ἐκκλησία.

* Ὅταν πῆγα νά ἐφαρμόσω, τό «ἀγαπήστε τόν ἐ-
χθρό σας», ὁμολογῶ ὅτι δέν μπόρεσα νά τό ἐφαρμό-
σω. Μοῦ ἦταν ἀδύνατο καί ἄς ἔλεγε τό Εὐαγγέλιο αὐ-
τήν τήν ἐντολή. Βέβαια τό Εὐαγγέλιο δέν λέει ψέματα
καί δέν δίνει προτροπές, πού δέν εἶναι πραγματοποιή-
σιμες. Εἶναι βλασφημία νά λέμε, ὅτι ὁ Χριστός εἶπε
πράγματα, πού δέν εἶναι κατορθωτά. Βέβαια δέν εἶναι
κατορθωτά, ἂν ὁ ἄνθρωπος τά ἐφαρμόσει μέ τίς δικές
του δυνάμεις, ἀλλά γίνονται κατορθωτά μέ τή βοήθεια
τοῦ Χριστοῦ. Ἐξάλλου μᾶς εἶπε ὁ Χριστός: Χωρίς ἐ-
μοῦ, οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν, δηλ. χωρίς Ἐμένα δέν
μπορεῖτε νά κάνετε τίποτα. Καί ἔλεγα στό Θεό: Θεέ
μου, δέν μπορῶ νά ἐφαρμόσω αὐτήν τήν ἐντολή καί
ξέρετε τί ἀπάντηση μέ ἔδωσε ὁ Θεός; Ἐσύ θέλεις; Αὐ-
τό μέ ρώτησε ὁ Θεός, καί ἡ ἀπάντησή Του, ὁμολογῶ,
ὅτι μέ κόλλησε στόν τοῖχο. Διότι τό θέμα, δέν ἦταν
μόνο ὅτι δέν μπορούσα, ἀλλά καί τό ὅτι δέν ἤθελα νά
ἀγαπήσω. Αἰσθανόμενον μῖσος, αὐτό ἦταν τό μυστικό.
Καί ὁ Χριστός δέν μᾶς ρωτάει ἂν μπορούμε, ἀλλά ἂν
θέλουμε. Ἄρα ἡ εὐθύνη μας ἔγκειται, στό ὅτι δέν θέ-
λουμε νά ἀγαπήσουμε τούς ἐχθρούς μας καί ὄχι ὅτι
δέν μπορούμε νά τούς ἀγαπήσουμε. Τό νά μπορέσουμε
ὁ Θεός θά μᾶς βοηθήσει, τό νά θέλουμε, ἐμεῖς θά συμ-
βάλλουμε. Καί ὅταν ἐμεῖς θελήσουμε, ὁ Χριστός θά
μᾶς δώσει τρόπο τινά τέτοια φώτιση, πού θά βλέπου-

με τόν άνθρωπο, πού μᾶς ἔκανε κακό, καί ἀντί νά τόν μισοῦμε, θά τόν λυπούμαστε καί θά αἰσθανόμαστε οἴκτο γι' αὐτόν. Θά μᾶς φορέσει ὁ Χριστός εἰδικά γυαλιά δικά του, ἀπό τό «κατάστημά» Του καί θά μπορέσουμε ἔτσι νά ἔχουμε σπλάχνα οἰκτιρμῶν γιά τούς ἐχθρούς μας.

* Κάποτε ρώτησα κάποιον πού γνώριζα ἐξ ὄψεως, πῶς κατόρθωσε νά βρεθεῖ σέ ἓνα πολύ σπάνιο κοσμοπολίτικο γεγονός. Ἦταν εὐκολο, ἦταν πολύ εὐκολο, μοῦ ἀπάντησε ἐκεῖνος. Καί μοῦ βγάζει μία μασονική διαπίστευση, μοῦ τή δείχνει καί μοῦ λέει: Αὐτός εἶναι ὁ τρόπος. Μέ αὐτήν, εἶναι ἀνοιχτές ὅλες οἱ πόρτες. Πλὴν τοῦ οὐρανοῦ, συμπλήρωσα ἐγώ. Καί ἐκεῖ θά τά καταφέρομαι, εἶπε διαφωνώντας μαζί μου. Σέ λίγες μέρες αὐτοκτόνησε στό Κολωνάκι! Ἔπεσε ἀπό τόν 3ο ὄροφο κάτω, ἀπό τοῦ κοριτσιοῦ του τό διαμερίσμα. Καί ἐκεῖ θά τά καταφέρουμε..., ἦταν ἡ ἀπάντησή του, ἔτσι πίστευε. Ἔτσι ξεγελᾷ ὁ διάβολος πολλούς καί τούς κάνει νά νομίζουν, ὅτι θά σωθοῦν μέ τόν τρόπο τους. Τόν συγκεκριμένο μάλιστα ἄνθρωπο, μέχρι καί στήν αὐτοκτονία τόν ἔσυρε.

* Ἔχω ἓναν φίλο, πού εἶναι πολιτικός μηχανικός. Πολύ εὐκατάστατος ἄνθρωπος μόνο ἀπό τά ἐνοίκια τό 1960, εἰσέπραπε 300.000 δραχμές. Βέβαια ἔκανε καί ἀγαθοεργίες, ἀφοῦ γιά παράδειγμα δώρισε ἓνα ὀλόκληρο συγκρότημα μέ διαμερίσματα στήν Ἐκκλησία, γιά νά στεγάζονται ἐκεῖ οἱ φυματικοί πού γινόντουσαν καλά ἀπό τά σανατόρια, ἐπειδή δέν τούς δέχονταν οἱ συγγενεῖς τους στά σπίτια τους. Αὐτόν λοιπόν τόν φίλο μου, τόν συνάντησα μία μέρα, πρώτη Κυριακή τῶν νηστειῶν, στήν Ἐκκλησία. Μετά τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας μοῦ λέει: Πᾶμε ἀπό τό σπίτι μου, νά

πιοῦμε ἓναν καφέ. Δέχτηκα καί πῆγα. Μόλις μπῆκα μέσα, λέει αὐτός στήν γυναῖκα του: Νίτσα, ξέρεις ἔ; Κατάλαβα ἐγώ, ὅτι κάποια πονηριά ἐτοιμάζει, ὅτι θά φέρει κάτι νά φῶμε γιά πρωινό. Τοῦ λέω, δέν ξέρω τί ξέρει ἢ Νίτσα, θά σοῦ πῶ τί ξέρω ἐγώ... Δέν μπόρεσα νά ὀλοκληρώσω τήν φράση μου καί μοῦ λέει: Ἐσύ θά καθίσεις στήν ἄκρη, μήν μιᾶς. Βλέπω σέ λίγο, νά ἔρχονται 2 σαγανάκια, μέ συκωτάκια, ὠραῖα ὁμορφα κομμένα καί ἀβγουλάκια καί ἐγώ δέν ξέρω τί ἄλλο ἔφερε ἢ Νίτσα. Τό πιάτο μου τό ἔσπρωξα πρὸς τά μέσα καί πῆρα μόνο τόν καφέ. Μοῦ λέει, θά τά χαλάσουμε ἂν δέν φᾶς! Καλύτερα νά τά χαλάσω μαζί σου, παρά νά τά χαλάσω μέ τό Θεό. Ἀλλά αὐτός ἐπέμενε λέγοντάς μου: Μά, ἄλλα εἶναι τά χοντρά, θά φᾶμε, δέν θά κάνουμε τίποτα κακό! Καί τό κακό μέ αὐτόν ἦταν, ὅτι θρήσκευε ὁ φίλος μου αὐτός καί ἔκανε καί ἐλεημοσύνες, ὅπως σᾶς εἶπα προηγουμένως. Ὅμως τό θέμα δέν εἶναι τί κάνεις γιά τούς ἄλλους, ἀλλά τί κάνεις πρῶτα ἐσύ γιά τόν ἑαυτόν σου. Μπροστά λοιπόν σέ αὐτές τίς πιέσεις του, τοῦ φίλου, τοῦ λέω: Ἐνα ἔχω μόνο νά σοῦ πῶ: Πρόσεξε, Μανώλη μου, μήπως σέ ἔρθει καμμία ἀρρώστια καί εἶναι ἀλληλοσυγκρουόμενη. Σοῦ ἔρθει, γιά παράδειγμα, νά ἔχεις λεύκωμα καί θά πρέπει νά τρῶς μόνο κολοκύθια καί νά ἔχεις καί ἓνα σάκχαρο καί θά πρέπει νά τρῶς μόνο κρέας. Ἄντε μετά αὐτά νά τά συμβιβάσεις! Δέν συμβιβάζονται καί ἀναγκαστεῖς νά τά βλέπεις τά φαγητά ἀπό μακριά. Καί ἔρχονται τά πράγματα ἔτσι, ἀγαπητοί μου, ὥστε σέ λίγες μέρες παθαίνει σάκχαρο ὁ φίλος μου καί ἄλλες 6-7 ἀρρώστιες καί ἅμα τόν δεῖτε σήμερα, εἶναι σάν μακαρόνι καί λιώνει καί θυμᾶται, αὐτά πού τοῦ ἔλεγα κάποτε...

* Πῆγα τό Μέγα Σάββατο νά ψονίσω κρέας, ὅπως ἦταν φυσικό γιά τό Πάσχα. Ἐπάνω στόν πάγκο, εἶχε ὁ κρεοπώλης ταραμά, χαλβά καί ψωμί. Καί ἔτρωγε, λόγω τῆς ἡμέρας, ἀπό ἐκεῖνα καί ἔκανε τήν δουλειά του. Καί μοῦ πούλησε γελάδα γιά μοσχάρι. Ταυτόχρονα ἔτρωγε χαλβά. Ἐμένα τότε μέ πῆρε μιά διαφορά 55 δραχμές (τό ἔτος 1960). Τί νά σέ κάνω ἄνθρωπε, νά τρῶς χαλβά καί ταραμά καί μέ τρῶς ἐμένα ὀλόκληρο, ζωντανό; Ἐκεῖ τρῶς νηστήσιμο καί ἐδῶ τρῶς ἀρτύσιμο!

* Εἶχα ἕναν θεῖο, ὁ ὁποῖος ἔχει πεθάνει τώρα, πού ἦταν μέγας ἄθεος. Αὐτός μέ ἔλεγε: Γιατί δέν κατέβηκε ὁ Χριστός ἀπό τόν σταυρό; Ἄμα ἦταν Θεός, θά μπορούσε νά κατέβει καί νά ξεφύγει. Τον πιάσανε τόν κατεργάρι καί τόν σταυρώσανε οἱ Ἑβραῖοι! Δέν μπορούσε νά ξεφύγει; Ἐγώ τότε τοῦ λέω: Τότε, πῶς ξεφυγε ὁ Χριστός, ὅταν κάποτε θέλησαν νά Τόν ρίξουν στόν γκρεμό; Ξέφυγε ἀνάμεσά τους. Πῶς ἔγινε αὐτό; Ποῦ τό ἀναφέρει αὐτό, μέ ρώτησε. Ἄνοιξα τό Εὐαγγέλιο καί τοῦ τό ἔδειξα (Λουκᾶς κεφάλαιο 4, στίχοι 29-30). Εἶναι πολλῶν γνώμη αὐτή, ὅτι ὁ Χριστός δέν μπορούσε νά κάνει διαφορετικά, τόν πιάσανε οἱ Ἑβραῖοι καί τόν Σταύρωσαν. Ὅχι δέν εἶναι ἔτσι. Ὁ Χριστός ἀπό ἀγάπη πρὸς τόν ἄνθρωπο, ὁδηγήθηκε πρὸς τό ἐκούσιο πάθος, θεληματικά Σταυρώθηκε. Καί νά Τοῦ χρωστᾶμε ὑποχρέωση καί εὐγνωμοσύνη. Αὐτό νά τό βάλουν καλά στό μυαλό τους!

* Ὁ ἀδερφός μου, μέ εἶπε τρελό ὅταν πέθανε ἡ μάνα μας. Μπροστά στό λείψανο τῆς μάνας μας καί μπροστά σέ ὅλον τόν κόσμο μέ εἶπε τρελό, γιατί δέν μπορούσε νά ἐρμηνεύσει, πῶς ἐγώ δέν ἔκλαιγα, πῶς ἐγώ δέν μαυροφορέθηκα, πῶς ἐγώ δέν μαλλιοτραβιό-

μουνα, όπως έκανε αυτός και όλοι οί υπόλοιποι. Δέ μου λές, έμεις όλοι έδω μέσα είμαστε τρελοί και έσύ είσαι ό λογικός; Τέτοια επίθεση μέ έκανε ό αδερφός μου, αλλά έπειδή ήξερα ότι υποκινείται από τον άλλον, απλά τον είπα: Δέν ξέρω, έγώ δέν σās βλέπω για τρελούς και έτσι δέν έδωσα συνέχεια στό θέμα. Μά έγώ πίστευα, ότι ή μάνα μου ήσύχασε και άμα πάω και έγώ εκεί πού πήγε, θά τήν βρω και θά ζοϋμε αιώνια μαζί. Ό αδερφός όμως, ό στρατηγός, δέν πίστευε στην άλλη ζωή, ήταν άπιστος, δέν πίστευε στην Άνάσταση τών νεκρών και γι' αυτό άντέδρασε έτσι. Βέβαια μετά από 7 χρόνια, χώνεψε ό αδερφός μου τήν όλη συμπεριφορά μου και μέ κατάλαβε. Έμένα ή μάνα μου ήταν για 14 χρόνια σε καρότσι και μέ αυτό τήν μεταφέραμε από Έκκλησία σε Έκκλησία, μιās γυναίκας πού είχε προβλέψει τό θάνατό της. Ξέρω ότι ή μάνα μου σώθηκε και πήγε στον παράδεισο.

* Έχω έναν αδερφό, ό όποιος στην πίστη του κλονιζόταν. Άκουγε τήν υπόθεση περί του μύρου τής Παναγίας τής Μαλεβής και άμφισβητοϋσε μέ τή λογική του, ότι από τήν εικόνα τής Παναγίας, έρεε μύρο. Κάποτε όμως, κόπηκε λίγο ό έγωισμός του και ήθελε νά έρθει μαζί μας στή μονή τής Μαλεβής. Πήγαμε στό μοναστήρι και μετά τήν παράκληση, καθίσαμε για νά φάμε. Ό αδερφός μου, δέν κάθισε νά φάει, αλλά πήγε στό ναό και κοίταζε τήν εικόνα, για νά δει, πώς έχουν τά πράγματα. Και καθώς τήν παρακολοθοϋσε, βλέπει ξαφνικά νά ρέει μύρο ή εικόνα τής Παναγίας! Συγκλονίστηκε ό αδερφός μου και τρέχει στην τραπεζαρία νά μάς βρεϊ. Έρχεται στην γυναίκα μου και τήν σηκώνει από τό τραπέζι και τής λέει: Έλα, Κική νά δεις, ρέει από τήν εικόνα μύρο! Τό είδα μέ τά ίδια μου τά μάτια!

Τοῦ λέει τότε ἡ γυναῖκα μου: Ἀμφέβαλλες γι' αὐτό τό θαῦμα καί ἐξανίστασαι μέ αὐτόν τόν τρόπο; Καί τότε παραδέχθηκε ὁ ἀδερφός μου, ὅτι εἶχε τίς ἀμφιβολίες του, γι' αὐτό τό θέμα. Τώρα αὐτό πού εἶδε ὁ ἀδερφός μου, ἄντε νά τοῦ τό βγάλεις ἀπό τό κεφάλι του. Ἀπέκτησε γνώση ἐπί τοῦ θέματος. Ὅμως ὁ Χριστός δέν τήν ἀρνεῖται τή γνώση, ἀλλά δέν τήν ἀμοίβει κιόλας καί θέλει ὁ ἄνθρωπος νά πιστέψει χωρίς νά δεῖ. Τήν πίστη ἀμοίβει Χριστός, ἀλλά γιά νά πιστέψει ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά ταπεινωθεῖ.

* Ἔχω ἓνα φίλο πού εἶναι ταξιτζής. Αὐτός τίς Κυριακές τό πρωί δούλευε καί δέν πήγαινε στήν Ἐκκλησία. Μιά μέρα τόν πλησίασα καί τόν ρώτησα, πόσα βγάζεις τήν ἡμέρα καί μοῦ εἶπε, περίπου 1700 δραχμές. Τότε τοῦ πρότεινα, τήν ἐρχόμενη Κυριακή τό πρωί, νά πήγαινε στήν Ἐκκλησία καί μετά νά πήγαινε στήν δουλειά καί ὅσα λιγότερα θά ἔβγαζε ἀπό τίς 1700 δραχμές, τήν διαφορά θά τοῦ τήν ἔδινά ἐγώ. Ὁ φίλος μου τό σκέφτηκε καί τελικά δέχτηκε τήν πρότασή μου. Πῆγε τήν Κυριακή στήν Ἐκκλησία καί μετά μέχρι τό βράδυ δούλεψε τό ταξί. Τό βράδυ μέ πῆρε τηλέφωνο καί μοῦ λέει: Δημήτριε, ἔγινε κάτι φοβερό! Εἶχα φούλ δουλειά καί δέν προλάβαινα τούς πελάτες! Ἔβγαλα 2000 δραχμές! Ἀπό τότε ὁ φίλος μου, κάθε πρωί πηγαίνει στήν Ἐκκλησία. Οἱ ἄνθρωποι πού δουλεύουν τίς Κυριακές καί δέν πᾶνε στήν Ἐκκλησία, τά λεφτά πού βγάζουν, δέν εἶναι εὐλογημένα καί κάποια μέρα θά τά χάσουν μέ τόν ἓνα ἢ τόν ἄλλο τρόπο. Γιατί ὅποιος συλλέγει χρήματα μακριά ἀπό τό Θεό, τά διασκορπίζει. Γι' αὐτό καί βλέπουμε πολλές οἰκογένειες πού ἐργάζονται ἀπό τό πρωί ἕως τό βράδυ, ἀλλά νά μήν μποροῦν νά βάλουν μερικά χρήματα στήν ἄ-

κρη. Φωτιά είναι τά λεφτά τῆς Κυριακῆς, ἔλεγε ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός.

* Μὲ πλησίασε κάποτε ἓνας κύριος καί μοῦ λέει: Ἐντάξει κύριε Παναγόπουλε, ἐγὼ δὲν ἐνδιαφέρομαι γιὰ τὸ Χριστό, τὸ παραδέχομαι. Ναι ὅμως, ὁ Χριστός ἦρθε γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καί γιατί δὲν ἔρχεται καί σέ μένα γιὰ νά μέ βρεῖ καί νά μέ σώσει; Νά ἔρθει καί γιὰ μένα, τὸ ἀπωλόλο πρόβατο νά μέ σώσει. Ἐξάλλου δὲν εἶμαι καί ἐγὼ τὸ παιδί του; Κάτι τέτοια μέ ἔλεγε ὁ ἄνθρωπος αὐτός καί ὅταν τελείωσε τοῦ εἶπα: Ὁ Χριστός δὲν ἔρχεται νά σέ βρεῖ, γιατί δὲν βελάζεις! Ὅπως ὅταν χαθεῖ ἓνα πρόβατο τὸ ὁποῖο δὲν βελάζει, δὲν μπορεῖ ὁ βοσκός νά τὸ βρεῖ, ἔτσι καί ἐσύ δὲν βελάζεις, δὲν ζητᾶς τὸ Θεό καί δὲν μπορεῖ ὁ Χριστός νά σέ βρεῖ. Ἐδῶ ὁ ἐκ γενετῆς τυφλός φώναζε δυνατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καί μάλιστα ἔβγαλε καί τά ροῦχα του, γιὰ νά φτάσει πιὸ γρήγορα στό Χριστό! Δὲν πῆγε ὁ Χριστός στόν τυφλό, πῆγε ὁ τυφλός στόν Χριστό καί ἐμεῖς ἔχουμε τὴν ἀπαίτηση, νά ἔρθει ὁ Χριστός σέ ἐμᾶς! Αὐτὰ τοῦ εἶπα καί δὲν ξέρω ἂν μπόρεσα νά τὸν κατατοπίσω. Ἐάν δὲν ζητήσουμε ἀπὸ αὐτόν τὸν κόσμο νά συναντήσουμε τὸ Χριστό, γιὰ νά μᾶς βοηθήσει, δὲν πρόκειται οὔτε καί στήν ἄλλη ζωὴ νά Τὸν συναντήσουμε. Ὁ Θεός δὲν ἀφήνει κανέναν ἄνθρωπο ἀβοήθητο, πού ἐπικαλεῖται τὴν βοήθειά Του. Ὁ Θεός ἄφησε ἐλεύθερο τὸν ἄνθρωπο νά κάνει τίς ἐπιλογές στή ζωὴ του, καί ἂν περιμένει ὁ Θεός νά τὸν βοηθήσει, χωρὶς ὁ ἴδιος νά Τοῦ ζητήσει βοήθεια, τὸ μόνο σίγουρο εἶναι, ὅτι θά ὑποστεῖ τά ἐπώδυνα ἀποτελέσματα τῆς κολάσεως.

* Ἐχει ἐπικρατήσει στόν κόσμο ἡ ἄποψη, ὅτι οἱ κουτοὶ ἄνθρωποι νηστεύουν. Εἶχα ἓναν φίλο-συγγενή

ὁ ὁποῖος ἔχει κοιμηθεῖ καί μοῦ ἔλεγε: Ἔκου Δημήτρη μου. Ἐσύ τρῶς τά χόρτα ἔ; Ἐγώ τρώω ἐκεῖνο, πού τρώει τά χόρτα. Ἐτρωγε τό μοσχάρι αὐτός καί τό βόδι. Καί ἐγώ ἐπειδή ἔτρωγα τά χόρτα, ἦμουν ἀπό μόνος μου βόδι. Καταλάβατε; Μισή ὥρα ἦταν ὁ θάνατός του, τέζα! Κοροΐδευε τήν νηστεία..... Πέραν τῆς πνευματικῆς ὠφέλειας, εἶναι πρὸς συμφέρον τῆς φυσιολογίας τοῦ ὀργανισμοῦ του, ὁ ἄνθρωπος νά νηστεύει. Ἄκους τόν ἕνα νά λέει: Ἔχω ζαλάδες, ἔχω ἄλατα. Ἐμ, ἀφοῦ ἔφαγες ὅλα τά βόδια τοῦ κόσμου, τί θέλεις νά ἔχεις; Τί θά ἔχεις;

* Ἐγραφα κάποτε ἕνα βιβλίο μέ τίτλο: «Θανάσιμο ἁμάρτημα ἢ ἀποφυγή τῆς τεκνογονίας». Μιά μέρα, μέ συνάντησε μιά κυρία στό δρόμο, πού ἦταν κόρη νεωκόρου καί εἶχε 12 παιδιά! Καί μέ λέει: Κύριε Παναγόπουλε, ἔμαθα ὅτι γράφεται ἕνα βιβλίο γιά τήν τεκνογονία. Μήν ξεχάσετε νά γράψετε στό βιβλίο σας, ὅτι ἂν κανεῖς θέλει νά δεῖ τό Θεό, νά πάει στό σπίτι ἑνός πολυτέκνου. Ἐκεῖ ὑπάρχει πάντοτε ὁ Θεός. Στά ἄλλα σπίτια, πηγαίνει καί βγαίνει ὁ Θεός, ἀπό τά σπίτια ὁμῶς τῶν πολυτέκνων, δέν φεύγει ποτέ!

* Κάποτε πῆγα νά ὁμιλήσω στήν ὀρεινή Κυπαρισσία. Τό βράδυ, τήν παραμονή τῆς ὁμιλίας μου, ρώτησα τόν ἱερέα τῆς περιοχῆς ἐκείνης, ποιά ἁμαρτία ἦταν ἐκείνη πού πλεόναζε στήν περιοχή τους. Ἐαφνιάστηκα ἀπό τήν ἀπάντησή του: Αὐτό πού μαστίζει τήν περιοχή κ. Παναγόπουλε, εἶναι ἡ ἀποφυγή τεκνογονίας. Καί πῶς ἔφτασε ἡ μόδα αὐτή στήν περιοχή σας, τόν ρώτησα. Καί μέ ἀπαντάει ὁ ἱερέας: Μιά Ἀθηναία, εἶχε ἔρθει πέρσου στό χωριό μας, ἡ ὁποία ἔφερε τή μόδα αὐτή. Σέ μία παρέα γυναικῶν μίλησε γιά τόν τρόπο πού θά ἀπέφευγαν οἱ γυναῖκες νά μείνουν ἔγκυες. Καί

αυτό, όπως ήταν φυσικό διαδόθηκε σέ όλο τό χωριό. Τό αποτέλεσμα εἶναι, νά μήν ὑπάρχει μωρό στό χωριό μας. Τήν ἄλλη μέρα, ἀνάμεσα στά ἄλλα πού εἶπα στήν ὀμιλία μου, ἦταν νά διαφωτίσω ἐκεῖ τούς χωρικούς, πώς ἔχει τό θέμα τῆς τεκνογονίας καί τό πόσο βαριά ἄμαρτία εἶναι. Τήν ἄλλη χρονιά, ξαναπήγα στό χωριό ἐκεῖνο καί εἶχαν γεννηθεῖ 21 παιδιά! Εἶχαν καταλάβει οἱ χωρικοί, τί ἔγκλημα ἔφτιαχναν, μέ τό νά μήν τεκνογονοῦν καί ἔτσι πολλά ἀντρόγυνα ἀπόκτησαν καί ἀπό ἓνα παιδί. Καί ὅλα αὐτά γιά μία Ἀθηναία, ἡ ὁποία, αὐτά εἶχε στό μυαλό καί στήν καρδιά της καί αὐτά διέδιδε. Δέν ἤξερε κάτι ἄλλο νά πει! Ξέρετε τί λόγο θά δώσει ἡ κυρία ἐν ἡμέρα κρίσεως; Ἀλίμονο της, ἂν δέν μετανοήσει καί δέν ἐξομολογηθεῖ!

* Κάποτε πού ὀμιλοῦσα στήν ἔδρα, παρουσιάστηκε μιὰ κυρία καί μέ ρώτησε: κ. Παναγόπουλε, γιατί δέν μέ ἀκούει ὁ Θεός; Προσεύχομαι τόσα χρόνια, νά μέ δώσει ἓναν ἄνθρωπο Χριστιανό καί δέν μέ τόν ἔδωσε μέχρι σήμερα. Ποῦ ὀφείλεται αὐτό; Ἐπειδή δέν πιστεύω; Ἐγώ ὅμως πιστεύω. Αὐτά μέ εἶπε. Καί τῆς εἶπα: Καί ποιός σέ λέει ἐσένα, ὅτι αὐτός ὁ λεγόμενος Χριστιανός, θά σοῦ κάνει τή ζωή Χριστιανική; Καί ποιός σοῦ εἶπε, ὅτι πρέπει νά πάρεις Χριστιανό καί δέν πρέπει νά πάρεις ἓναν ἄλλον, γιά νά τόν ἀφομοιώσεις ἐσύ στόν Χριστιανισμό; Καί ποιός σέ εἶπε, ὅτι πρέπει νά ἐνωθοῦν τά καλά γιά νά κάνουν ἓνα τρίτο καλό καί πρέπει νά ἐνωθοῦν τά κακά καί νά καταστραφοῦν καί τά δύο; Καί ὑπάρχει Χριστιανός στά μέτρα σου; Καί πρέπει νά παντρευτεῖς; Καί τά παιδιά πού θά βγάλεις, θά μπορέσεις νά τά διαπαιδαγωγήσεις σωστά στόν Χριστιανισμό; Πόσα χριστιανικά ἀντρόγυνα, βγάλανε διαβόλους παιδιά! Καί ἂν σέ φυλάει ὁ

Θεός; Λέμε στό Πάτερ ἡμῶν, γενηθήτω τό θέλημά Σου, ἀλλά ἐμεῖς δέν ἔχουμε τοῦ Θεοῦ ἐμπιστοσύνη. Γιά νά ἐπιτρέπει μία κατάσταση ὁ Θεός, σημαίνει ὅτι ὑπάρχει λόγος.

* Μιλοῦσα κάποτε στόν ἄμβωνα καί μπροστά ὑπῆρχε μία μάνα πού εἶχε ἓνα μωρό, πού ἄρχισε νά κλαίει καί νά φωνάζει, δημιουργώντας μία κατάσταση. Οἱ γύρω της, τήν παρακινούσαν νά βγεῖ ἔξω. Ἐγώ θά κατέβω ἀπό τόν ἄμβωνα τούς εἶπα, ἂν βγεῖ τό μωρό ἔξω καί πάνω σας θά εἶναι ἡ ἁμαρτία. Ξέρετε, ὅτι ὁ σατανᾶς τσιμπάει τό παιδί γιά νά κλάψει καί νά βγάλει ἡ μάνα ἔξω τό μωρό της; Τό ξέρετε ἢ δέν τό ξέρετε; Καί ἀπευθυνόμενος στό παιδί, λέω: Ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ σατανᾶς νά ἀφήσει τό παιδί. Τό παιδί τότε σταμάτησε ἀμέσως νά κλαίει καί τούς φάνηκε αὐτό περίεργο στούς πιστούς. Δέν εἶχα ἄλλο κήρυγμα νά κάνω, καλύτερο ἀπό αὐτό. Ἀλλά ἐμεῖς ἐν πλήρη ἄγνοια, δέν γνωρίζουμε ὅτι ὁ διάβολος πειράζει κάθε πιστό μέσα στήν Ἐκκλησία, μέ διάφορους τρόπους.

* Κάποτε γιά νά πάω σέ ἓνα συγκεκριμένο μέρος τῆς Ἀθήνας, χρησιμοποίησα γιά τήν μετακίνησή μου, τό ἀστικό. Ἐκεῖ μέσα στό ἀστικό, εἶχε γίνει μία παρεξήγηση, μεταξύ ἑνός ἐπιβάτη καί τοῦ εἰσπράκτορα. Ὁ ἐπιβάτης ὅμως ἦταν προκλητικός καί ἐπίμονα ρωτοῦσε τόν εἰσπράκτορα: Ξέρεις ποιός εἶμαι ἐγώ; Ὁ εἰσπράκτορας ὅμως δέν τοῦ ἀπάντησε, βλέποντας ὅτι προσπαθοῦσε νά δημιουργήσει ἐπεισόδιο ἀπό τό πουθενά καί νά τόν ἀναγκάσει νά συγχυστεῖ καί νά παρεκτραπεῖ. Ὁ εἰσπράκτορας ἦταν ἓνας σοβαρός καί νηφάλιος κύριος. Ἐφόσον ὁ ἐπιβάτης τόν ξαναρώτησε ἄλλες 5-6 φορές· ξέρεις ποιός εἶμαι ἐγώ; Στή συνέχεια

μέ μεγάλη ήρεμία τοῦ λέει: Νεκροταφεῖο εἶμαι ἐγώ κύριε, γιά νά ξέρω ποιός εἶσαι; Κόκκαλο ὁ ἐπιβάτης! Εἶναι σά νά τοῦ ἔλεγε ὁ εἰσπράκτορας, ὅτι στό νεκροταφεῖο πού σέ περιμένουν τά σκουλήκια, θά δοῦμε ποιός εἶσαι ἐσύ, καί ἄλλος θά ἀποφανθεῖ γι' αὐτό πού μέ ρωτᾶς! Εἴμαστε λοιπόν ὅλοι ἕνα τίποτα καί δέν χρειάζεται νά ματαιοδοξοῦμε.

* Κάποτε σέ μιά συζήτηση πού εἶχαμε περί μνημοσύνων, παρουσιάστηκε μιά φοιτήτρια καί εἶπε τά ἐξῆς: Ἐγώ ἔχω τή γνώμη, ὅ,τι μπορῶ νά βοηθήσω τόν πεθαμένο μου καί χωρίς τήν Ἐκκλησία. Καί τῆς λέω: Πρῶτα-πρῶτα ποιά εἶσαι ἐσύ, νά ἔχεις γνώμη διαφορετική ἀπό τήν Ἐκκλησία; Καί ποιός σέ κάλεσε, νά ἔχεις γνώμη διαφορετική ἀπό τήν Ἐκκλησία; Καί ἀπευθυνόμενη, χαμηλόφωνα, στίς ἐκεῖ φίλες της, τίς λέει: Πολύ πληρωμένος πρέπει νά εἶναι αὐτός ἀπό τούς παππάδες. Ἦμουν πληρωμένος ἐγώ σύμφωνα μέ τά λεγόμενά της, ἀλλά βέβαια δέν ἤξερε ποιός εἶμαι καί ἀπό ποῦ προέρχομαι. Τέλος πάντων. Καί συνεχίζει νά μιλάει σέ μένα: Δέν βλέπετε; Ξύπνησε ὁ κόσμος. Δέν κάνει ὁ κόσμος μνημόσυνα μέ παππάδες, ἀλλά καθημερινῶς γράφουν στίς ἐφημερίδες, ἀντί μνημοσύνου δραχμές τόσες, σέ ἕνα γηροκομεῖο ἢ κάνοντας τραπέζι σέ ὄρφανά καί γενικότερα σέ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη. Καί εἶναι ἀλήθεια αὐτό πού ἔλεγε, ὅτι πράγματι πολλοί ἄνθρωποι ἔτσι πολιτεύονται καί κάνουν μνημόσυνα χωρίς τήν Ἐκκλησία. Πῶς ἐρμηνεύεται αὐτό; Ἔξω Ναζωραῖε! Ἔξω ἡ Ἐκκλησία Σου! Ἔξω οἱ παππάδες Σου! Εἶναι λάθος αὐτό πού κάνουν πολλοί καί ἀλίμονο στούς γονεῖς πού ἄφησαν τέτοια παιδιά ἀκατήχητα πίσω τους, νά κάνουν τέτοια πράγματα. Γιατί βοήθεια μέ αὐτόν τόν τρόπο, δέν πρόκειται νά πάρουν. Δῶσε ἐ-

κατομύρια στό γηροκομείο, μιά δεκάρα βοήθειας δέν φτάνει στό πρόσωπο πού κάνεις τό μνημόσυνο, ἐφόσον δέν πήγες πρώτα στό Χριστό. Θά πᾶς πρώτα στό Χριστό καί στήν Ἐκκλησία, θά πᾶς τό χαρτάκι, τό λαδάκι, τά κόλλυβα καί θά βγάλει ὁ ἱερέας μερίδα γιά τόν ἄνθρωπό σου καί μετά δῶσε, ἂν θέλεις, ἐλεημοσύνη στά εὐαγγῆ ἰδρύματα, γιά τήν ψυχή τοῦ κεκοιμημένου. Αὐτή εἶναι ἡ σωστή σειρά.

* Κάποτε ἔκανα μιά πρωινή ὁμιλία σέ μιά ἐπαρχιακή πόλη. Ἀνάμεσα στά ἄτομα, πού βρέθηκαν στήν ὁμιλία αὐτή, ἦταν καί μιά νεαρή κοπέλα, ἡ ὁποία ἀπό τό ντύσιμό της καί τήν ὄψη της, καταλάβαινε κανείς, ὅτι δέν ἔπρεπε νά εἶχε καί πολύ σχέση μέ τήν Ἐκκλησία. Ὅταν τελείωσα τήν ὁμιλία μου στίς 12 καί μισή τό μεσημέρι, μοῦ ἦρθε ὁ λογισμός νά πάω, νά τῆς πῶ, νά ἐξομολογηθεῖ στόν πάτερ τῆς ἐνορίας ἐκείνης. Αὐτή μοῦ εἶπε, ὅτι θά ἐρχότανε καί στήν ἀπογευματινή μου ὁμιλία, στίς 5 καί μισή καί ἐκεῖ θά τό ξανασυζητούσαμε. Ὅχι τῆς εἶπα, τώρα ἀμέσως νά πᾶς! Αὐτή ὁμως ἐπέμενε γιά τό ἀπόγευμα καί ἔτσι δέν μποροῦσα ἐγώ νά κάνω κάτι περισσότερο. Στήν ἀπογευματινή ὁμιλία μου, τελικά δέν ἦρθε, ὅπως σκόπευε νά ἔρθει. Εἶχε πάει μέ ἄλλα 2 ἄτομα, στίς 3 τό ἀπόγευμα γιά βαρκάδα στή θάλασσα. Ὅμως ὁ καιρός ἀπότομα χάλασε καί πνίγηκαν καί οἱ τρεῖς!!! Κανείς δέν μᾶς ἐγγυᾶται γιά τό μέλλον, γιά τό ἂν θά ζοῦμε τήν ἐπόμενη στιγμή. Γι' αὐτό καί πρέπει τήν ἐξομολόγηση νά μήν τήν ἀναβάλλουμε. Ὁ διάβολος εἶναι τεχνίτης σέ αὐτό τό θέμα. Ἐχεις καιρό, ψιθυρίζει στό αὐτί τοῦ ἀνθρώπου καί ὁ ἄνθρωπος ἐπαναπαύεται καί συνεχῶς ἀναβάλλει τήν μετάνοιά του.

* Ὅμιλοῦσα στήν Παναγία τοῦ Χαϊδαρίου στήν Ἄ-

θήνα. Ὁ ἐπίτροπος ἐκεῖ τῆς Ἐκκλησίας 40 χρόνια, δέν εἶχε ἐξομολογηθεῖ, ἀλλά καί οὔτε κοινωνήσει. Μίλησα 7 φορές ἐκεῖ. Στήν ἑβδομη ὁμιλία πού ἔκανα καί τήν ἄκουσε ὁ ἐπίτροπος, ἀναζήτησε πνευματικό γιά νά ἐξομολογηθεῖ, σάν τρελός. Ἔτσι ἐξομολογήθηκε καί κοινωνήσε καί μετά ἀπό 10 μέρες κοιμήθηκε!

Νά σᾶς πῶ καί ἓνα ἄλλο συνταρακτικό; Ὁμιλοῦσα στήν Ἁγία Βαρβάρα στήν Ἀθήνα. Ἦταν περίοδος σαρακοστής καί πήγαινα τά ἀπογεύματα στούς Χαιρετισμούς τῆς Παναγίας καί ὁμιλοῦσα. Ἐνας ἐκ τῶν ἐπιτρόπων τῆς Ἐκκλησίας, πού ἦταν λεπρός, ἀπό τήν Κέρκυρα, εἶχε 37 χρόνια ἐκεῖ μέσα καί οὐδέποτε ἐξομολογήθηκε καί οὐδέποτε κοινωνήσε. Ἐπειτα ἀπό τίς ὁμιλίες πού ἄκουσε, ἐξομολογήθηκε καί κοινωνήσε. Καί ὅταν βρέθηκε τό φάρμακο κατά τῆς λέπρας, ἦταν ὁ πρῶτος πού ἔγινε καλά καί ἔφυγε γιά τήν πατρίδα του, τήν Κέρκυρα. Ἦταν χαρακτηριστικό αὐτό τό γεγονός, ὅτι ὁ Θεός τόν ἐλέησε, ἔπειτα ἀπό τήν μετάνοια καί τήν ἐξομολόγησή του.

* Ἦταν νά κάνω ἓνα ταξίδι ἀπό τήν Ἀθήνα γιά τήν Πάτρα μέ τά ΚΤΕΛ. Ἦταν μεγάλη Τεσσαρακοστή καί περίμενα τό ὑπεραστικό λεωφορεῖο γιά νά ἀναχωρήσουμε. Ἐκεῖ στή στάση, παρατήρησα ἓναν νεαρό, γύρω στά 35, πού μέ παρακολουθοῦσε καί μέ κοιτοῦσε ἀπό πλάγια. Προσωπικά δέν τόν γνώριζα καί ὑπέθεσα, ὅτι ἦταν ἀστυνομικός καί ἴσως νά μέ μπερδεψε μέ κάποιον καταζητούμενο. Ἐφτασε τό λεωφορεῖο, ἐπιβιβαστήκαμε καί κάθισα στίς πίσω θέσεις. Ὅσο γιά τόν νεαρό, δέν γνώριζα ἂν ἐπιβιβάστηκε. Στό Ξυλόκαστρο, τό λεωφορεῖο ἔκανε μία στάση γιά 15 λεπτά, γιά νά φᾶμε κάτι πρόχειρο. Ἐ-

γώ πέρασα μέσα από τό κυλικεῖο, πῆγα στήν τουαλέτα καί στή συνέχεια βγήκα ἔξω, εἶχε ἓνα ὑπόστεγο καί ἐκεῖ ἔβγαλα ἀπό τή σακκούλα πού εἶχα μαζί μου, κάτι νά φάω (2 μπανάνες). Πῆγα πέρα σέ ἓνα διάδρομο γύρω στά 50 μέτρα καί ὅταν πῆγα νά γυρίσω πίσω, βλέπω ἀκριβῶς ἀπό πίσω μου, στό ἓνα μέτρο, αὐτόν τόν νεαρό πού μέ παρακολουθοῦσε. Καί μέ λέει: κ. Παναγόπουλε, εἶσαι ἔξυπνος ἄνθρωπος, σέ παρακολουθῶ καί τώρα εἶναι ἡ τελική ἀναμέτρηση.

Ἐγώ δέν κατάλαβα τί ἐννοοῦσε καί τοῦ λέω: Παρακάτω, συνέχισε δέν καταλαβαίνω τί θέλεις νά μέ πεῖς. Καί μέ λέει: Ἦθελα νά δῶ, τί θά φᾶς σήμερα! Πίστευα, ὅτι αὐτά πού κηρύττεις, δέν τά ἐφαρμόζεις καί θά σέ ἔβλεπα τήν περίοδο αὐτή, νά μήν νηστεύεις. Μά τώρα βλέπω, ὅτι πράττεις αὐτά πού κηρύττεις. Εἶσαι συνεπής γιά αὐτά πού διδάσκεις καί ἀπό ἐδῶ καί πέρα, θά προσπαθήσω καί ἐγώ νά ἐφαρμόσω αὐτά πού κηρύττεις στίς ὁμιλίες σου. Αὐτά μέ εἶπε ὁ νεαρός καί ἐπιβιβάστηκε στό λεωφορεῖο. Μετά ἀπό αὐτό τό περιστατικό, μέσα μου ἄρχισα νά κάνω τόν ἐξῆς συλλογισμό: Ἐπειδή πάσχω ἀπό 6 ἀσθένειες, ἔχω τήν ἄδεια ἀπό τόν πνευματικό μου, νά τρώω ὅ,τι θέλω καί νά μήν νηστεύω. Ὅμως ἐγώ προαιρετικά, νηστεύω κανονικά.

Ἄν ὅμως δέν νήστευα καί μέ ἔβλεπε ὁ νεαρός αὐτός μέ τήν τυρόπιτα στό χέρι, πού βέβαια δέν ξέρει, ὅτι μέ ἐπιτρέπει ὁ πνευματικός νά τρώω, θά σκανδαλιζότανε καί ἄντε μετά αὐτόν νά τόν φέρεις στήν Ἐκκλησία. Μπορεῖ κάποιος νά ἐφαρμόζει 999 πράγματα σωστά καί ὁ ἄλλος ἀπό τό ἓνα πού δέν κάνεις, νά σκανδαλιστεῖ καί νά βρεῖ ἀφορμή νά σέ κατηγορήσει ἐσένα καί τήν πίστη σου, ἀναπαυόμενος ὁ ἴδιος στήν πλάνη του. Οἱ χλιαροί ἄνθρωποι γίνονται αἰτία σκαν-

δαλισμοῦ, γιατί ἄλλα πιστεύουν καί ἄλλα πράττουν, σκανδαλίζοντας καί δηλητηριάζοντας μέ τή ζωή τους, τούς ἄλλους πού θέλουν νά πιστέψουν.

* Κάποτε σέ κάποια πολύ ὄμορφη γυναῖκα, πού ἦταν προκλητικά ντυμένη, τῆς εἶπα μέ διάκριση, ὅτι γίνεται αἰτία, λόγω τοῦ ντυσίματός της, νά σκανδαλίζονται οἱ ἄνδρες. Νά μήν σκανδαλίζονται, μέ ἀπάντησε, νά κλείσουν τά μάτια τους, ἂν σκανδαλίζονται. Καί τήν ρωτάω: Ἐάν ἐσύ μέ δώσεις ἕνα ποτήρι δηλητήριο καί ἐγώ τό πιῶ, ποιός θά δικαστεῖ; Ἐγώ πού τό ἤπια ἢ ἐσύ πού μέ τό ἔδωσες; Δέν καταλαβαίνω τί μέ λές, μέ εἶπε. Ἄμα δέν καταλαβαίνεις καί ἐγώ δέν μπορῶ νά στό πῶ διαφορετικά, νά σέ βοηθήσω καί ἐκεῖ ἔκλεισε ἡ συζήτηση μαζί της... Γιά πόσες καί γιά πόσους γίναμε αἰτίοι νά σκανδαλιστοῦν οἱ ἄλλοι; Ἐχοῦμε πάει ποτέ στόν ἐξομολόγο, νά τοῦ ποῦμε: Πάτερ ἔγινα αἰτία νά σκανδαλιστεῖ ὁ ἄλλος; Γιατί εἶναι ἀλήθεια, ὅτι πολλές ἁμαρτίες τῶν ἄλλων ὀφείλονται στό ὅτι ἐμεῖς μέ ἕναν λόγο ἢ μέ μία πράξη μας τούς σκανδαλίσαμε συνειδητά ἢ ἀσυνειδητά.

* Εἶχα πάει κάποτε στή Βοστώνη γιά κάποιες ὁμιλίες. Μιά μέρα, μία σύζυγος, ἔκανε μία παράκληση γιά τόν ἄνδρα της, ὁ ὁποῖος ἔκανε μεταμόσχευση νεφροῦ καί οἱ ἰατροί λέγανε, ὅτι ἡ πορεία τῆς υγείας του, δέν ἐξελισσόταν καλά. Ἡ σύζυγος ἦταν μία πολύ εὐσεβής γυναῖκα, ἀλλά δέν ἤξερα ἂν καί ὁ ἄνδρας της ἦταν πιστός. Ἔτσι τήν πλησίασα καί τήν ρώτησα, ἂν ὁ ἄνδρας της, εἶχε σχέση μέ τήν Ἐκκλησία. Πιστός εἶναι καί κοινωνεῖ κίολας, μοῦ ἀπάντησε. Ἐξομολογεῖται πρίν κοινωνήσῃ, τήν ρώτησα. Ἀκόμα νά μέ ἀπαντήσῃ σέ αὐτήν τήν ἐρώτηση πού τῆς ἔκανα. Ὁ ἄνδρας της, ἦταν μέ τόν τρόπο του Χριστιανός. Αὐτοί

είναι οί λεγόμενοι καλοί ἄνθρωποι. Ρωτᾷς τούς συγγενεῖς ἑνός τέτοιου ἀνθρώπου, ρωτᾷς τόν κόσμον πού τόν ξέρει καί ὅλοι σοῦ δίνουν αὐτό τό πιστοποιητικό, τοῦ καλοῦ ἀνθρώπου. Μάλιστα τόν μακαρίζουν λέγοντας: Μακάρι νά ἦταν ὅλοι σάν καί αὐτόν! Αὐτά τά πιστοποιητικά πού δίνει ὁ κόσμος δέν τά λαμβάνει ὑπόψη Του ὁ Θεός. Δέν συγκινεῖται ὁ Θεός ἀπό αὐτούς τούς ἀνθρώπους, ὅσο καλοί καί νά εἶναι, γιατί θρησκεύουν μέ τόν τρόπο τους. Νά ξέρετε, ὅτι ἡ κόλαση γέμισε ἀπό τέτοιους καλούς ἀνθρώπους!....

* Μιά πνευματική γυναῖκα, μοῦ φανέρωσε μιά μέρα τήν ἀποκάλυψή της. Εἶχε πάει Μεγάλη Πέμπτη στήν Ἐκκλησία καί τήν ὥρα πού τό πλῆθος τοῦ κόσμου ἐτοιμαζόταν νά κοινωνήσει, συλλογίστηκε τό ἐξῆς: Ἄραγε, ποιοί ἀπό αὐτούς τούς ἀνθρώπους προετοιμάστηκαν καταλλήλως γιά τό Μυστήριο αὐτό; Μάλιστα γιά αὐτούς, πού δέν προετοιμάστηκαν καταλλήλως, προσευχήθηκε λέγοντας: Θεέ μου, συγχώρησέ τους! Τότε, ὅπως λέει ἡ ἴδια, βλέπει τόν παππά μέ τήν Ἱερή Λαβίδα νά κοινωνεῖ τούς πιστούς. Καί συνέβαινε κάτι παράδοξο. Σέ πολλούς τήν ὥρα πού κοινωνοῦσαν, ἕνας ἄγγελος Κυρίου, ἔπαιρνε τή Θεία Μετάληψη ἀπό τήν Ἱερή Λαβίδα καί τήν ἐπέστρεφε στό Ἱερό Ποτήριο καί οἱ ἄνθρωποι αὐτοί λάμβαναν ἀπλά ἄρτο καί οἶνο καί ὄχι τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Παρατήρησε, ὅτι ἀπό τούς 100 πού πήγαιναν νά κοινωνήσουν, στούς 95 συνέβαινε αὐτό τό πρᾶγμα. Προφανῶς αὐτοί προσέρχονταν στό Μυστήριο ἀπροετοίμαστοι καί οὐσιαστικά δέν κοινωνοῦσαν, ἄν καί στήν πράξη φαίνονταν ὅτι συμμετεῖχαν στό Μυστήριο αὐτό.

* Συναντήσαμε κάποτε μιά μαυροφορεμένη γυναῖκα ἀπαρηγόρητη πού ἔκλαιγε συνεχῶς. Τήν πλησιάσαμε

για να μάθουμε γιατί έκλαιγε έτσι, αλλά και για να την παρηγορήσουμε. Και τί μάθαμε λέτε; Ότι είχε πεθάνει ή αδελφή της και έτάφη χωρίς ιερέα. Έπειδή ήταν χειμώνας και χιόνιζε, δεν μπόρεσαν οι ιερείς να φτάσουν εγκαίρως στο χωριό. Ίερέας δεν υπήρχε στο χωριό. Την κράτησαν τρεις μέρες και τελικά την θάψανε, χωρίς παππά και ψάλτη. Και αποδείχθηκε στή συνέχεια, ότι η έκλειπουσα σέ όλη της τή ζωή κατηγορούσε τούς παππάδες. Δίκαιος είναι ο Θεός! Γιατί ο άνθρωπος ό,τι σπείρει, αυτό θερίζει.

* Μιά μέρα καθώς έπαιρνα έξω από τό μαγαζί μου τήν αλληλογραφία μου, μέ πλησίασε μία χήρα, γνωστή από άλλοτε και άρχισε να μέ λέει ότι έχει ανάγκες και μέ ζήτησε χρήματα. Τότε τής έδωσα όσα είχα πάνω μου, νομίζω ήταν 3.100 δραχμές και ξαναμπήκα μέσα στό μαγαζί. Είναι αλήθεια, ότι τής έδωσα τά χρήματα μουρμουρίζοντας, για να μην έχω επιβαρυνμένη τήν συνείδησή μου. Μέσα στό μαγαζί είδα τήν αλληλογραφία και ανάμεσα στά άλλα υπήρχε και ένας φάκελλος πού είχε μέσα 2.000 δραχμές και έγραφε: κ. Παναγόπουλε, αυτές οι 2.000 δραχμές στή διάθεσή σας, να διατεθούν όπως νομίζετε. Μετά από λίγη ώρα, έρχεται μία κυρία για να ψωνίσει και μέ δίνει ένα φάκελλο λέγοντάς μου: Αυτό είναι για σās. Τόν ανοίγω τόν φάκελλο και είχε μέσα 1.000 δραχμές. Οι 2 φάκελλοι, περιείχαν συνολικά 3.000 δραχμές. Ήταν σαν να μέ έλεγε ο Χριστός, παλιάνθρωπε, εγώ είχα κανονίσει για σένα, πριν ακόμα εσύ δώσεις τά λεφτά στή χήρα!

* Μιλούσα κάποτε σέ ένα ακροατήριο και ή αίθουσα ήταν ασφυκτικά γεμάτη. Ήταν και πολύς κόσμος πίσω μου, όρθιοι. Κάποια στιγμή τής όμιλίας μου, άκουσα πίσω μου μία γυναικεία φωνή πού έλεγε: "Αχ.

νά 'χανε φτερά, αὐτά τά λόγια. Ἐγώ δέν γύρισα πίσω νά δῶ, ποιός εἶπε αὐτό τό πρᾶγμα. Ὅμως στό τέλος τό κράτησα αὐτό σάν κρατούμενο καί γύρισα πίσω μου καί ρώτησα: Ποιός εἶπε κατά τή διάρκεια τῆς ὁμιλίας μου, αὐτά τά λόγια; Καί μιά γνωστή σέ μένα, πλουσιοτάτη κυρία, μοῦ λέει: Ἐγώ τά εἶπα τά λόγια αὐτά, κ. Παναγόπουλε. Μπορεῖς νά τά ἐπαναλάβεις, τήν ρώτησα. Καί μέ λέει: Ἄχ, νά 'χανε φτερά τά λόγια σου, νά πηγαίνανε σέ ὄλο τόν κόσμο, γιά νά τά ἀκούσουνε καί ἄλλοι. Καί δέν ἔχουνε φτερά, τῆς λέγω. Μοῦ λέει, ὄχι δέν ἔχουν. Δέν ἔχουν τῆς ἀπάντησα, διότι ἐσύ τά ἔχεις μέσα στό πορτοφόλι σου. Στήν τσάντα σου τά ἔχεις. Ὅπως βλέπεις, γράφονται τά λόγια μου σέ μιά κασέτα καί ἐάν ἐσύ ἤθελες νά ἀνοίξεις τήν τσάντα σου, γιά νά πάρεις 5000 κασέτες καί νά τίς μοίραζες στόν κόσμο, τότε θά εἶχανε φτερά. Νά ὅμως πού τώρα κάθονται στήν τσάντα σου!

* Ρίξε σέ ἕναν κόκκορα χρυσά φλουριά καί καλαμπόκια. Ὁ κόκκορας θά ἀγνοήσει τά χρυσά φλουριά καί θά ἐνδιαφερθεῖ μόνο γιά τά καλαμπόκια. Κάτι παρόμοιο συμβαίνει καί μέ τόν ἄνθρωπο. Ὅσα λεφτά καί νά ἔχει ὁ ἄνθρωπος, δέν θά τοῦ ἱκανοποιήσουν τήν ψυχή, δέν θά τόν κάνουν εὐτυχισμένο. Γιατί ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πλασμένη μόνο γιά τό Χριστό. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ μοναδική του ἀνάγκη καί μόνο Αὐτός, τόν κάνει εὐτυχισμένο.

* Μιλοῦσα κάποτε μέ μιά κυρία, πού εἶχε κάνει 13 ἐκτρώσεις! Καλά, τῆς λέω, τόσο ἀθεόφοβη εἶσαι; Καί ἀκοῦστε ἀπάντηση πού μέ ἔδωσε: Ἐγώ σέ σχέση μέ τήν τάδε, περιστερά εἶμαι. Ἐκείνη ἔκανε 24 ἐκτρώσεις! Καί τό ἔλεγε μέ τέτοιο τρόπο, λές καί εἶχε περιθώριο νά κάνει, ἄλλες 11 ἐκτρώσεις. Μάθαμε νά συγ-

κρίνουμε τόν ἑαυτόν μας, μέ ἕναν χειρότερό μας καί ὄχι μέ ἕναν καλύτερο ἀπό ἐμᾶς. Γι' αὐτό καί ἔχουμε αὐτά τά χάλια.

* Αὐτός πού ὀδηγεῖ ἀνθρώπους, ἔστω καί ἕναν, στό δρόμο τοῦ Θεοῦ, καλύπτει πλῆθος ἀμαρτιῶν. Ἔλεγε ὁ σοφός Σολομώντας: Σοφός εἶναι ἐκεῖνος πού σώζει ψυχές ἀνθρώπων, ἐφόσον πρῶτα τακτοποίησε τή δική του ψυχή. Τούς ἀνθρώπους αὐτούς, πού ἐπιτελοῦν αὐτό τό διακόνημα, ὁ Θεός θά τούς τοποθετήσῃ σέ εἰδική-τιμητική θέση στόν παράδεισο, γιατί κατά κάποιο τρόπο βοηθοῦν τό Θεό στό ἔργο Του, ὥστε νά σωθοῦν, ὅσο τό δυνατόν περισσότεροι ἄνθρωποι. Ἔχω προσωπικά περιστατικά ἐπί τοῦ θέματος, ἀλλά δέν μοῦ ἐπιτρέπεται νά σᾶς πῶ γι' αὐτά.

* Δέν εἴμαστε κάτοικοι τῆς γῆς, ἀλλά ἔνοικοι. Κάποια στιγμή εἴτε τό θέλουμε, εἴτε ὄχι θά μᾶς γίνῃ ἔξωση. Τίποτα δέν μᾶς ἀνήκει πάνω στή γῆ καί εἴμαστε ἀπλῶς διαχειριστές τῶν ἀγαθῶν, πού μᾶς παραχώρησε ὁ Θεός.

* Ἄν ὅλα τά πράγματα τά μάθει ὁ ἄνθρωπος πάνω στή γῆ, ἐκτός ἀπό ἕνα, ὅτι κάποια στιγμή θά βρεθεῖ ἀντιμέτωπος μέ τό Θεό, πού θά τόν ζητήσῃ λογαριασμό γιά τή ζωή του, ἀπέτυχε στόν κόσμο. Ἀντίθετα ἂν γνωρίζῃ μόνο αὐτό καί τίποτα ἄλλο, τότε θά εἶναι ἐπιτυχημένος. Δέν μετράει ἡ ποσοτική γνώση, ἀλλά ἡ ποιοτική.

* Ἐγώ εἶμαι ὑποχρεωμένος νά σᾶς πῶ, πόσο ὕψος ἔχει ὁ Ὀλυμπος. Τώρα ἐσεῖς πόσο ψηλά θά τόν ἀνεβεῖτε, εἶναι δικό σας θέμα.

* ΑΝ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΨΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΞΑΝΑΪΔΩΘΟΥΜΕ, ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ. Ἀμήν.

Σύντομες πνευματικές συνταγές

* Ὁ Χριστός εἶναι αὐτός πού μᾶς ἔφτιαξε καί αὐτός πού μᾶς ἐξαγόρασε μέ τό Αἷμα Του! Ἀπό φιλότιμο καί μόνο, γι' αὐτά πού μᾶς ἔκανε ὁ Χριστός, ἔπρεπε νά ἀλλάξει κάθε ἄνθρωπος καί νά πολιτευέται διαφορετικά στή ζωή του, ἐν μετανοία. Ἀλλά πού τέτοιο φιλότιμο...!

* Ἄν ὁ ἄνθρωπος ἤθελε νά βάλει ἕναν κανόνα στόν ἑαυτόν του, γιά ἕνα μῆνα νά προσευχόταν καί νά ἔλεγε: Χριστέ μου, τί εἶσαι γιά μένα, ἔ τότε, θά ἔκλαιγε σέ ὅλη του τήν ὑπόλοιπη ζωή. Ὅταν τοῦ δείξει ὁ Χριστός, τί ἔκανε γι' αὐτόν, θά ἔκλαιγε σέ ὅλη τήν ὑπόλοιπη ζωή του καί θά ντρεπόταν γιά τόν ἑαυτόν του! Θεληματικά θά «δουλωνόταν», θεληματικά θά παραδιδόταν στά χέρια τοῦ Θεοῦ. Δέν θά διατεινόταν, ὅπως κάνει τώρα, ὅτι ὁ Θεός θέλει δούλους....

* Πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού λένε: Δέν δέχομαι τό Χριστό, γιατί μέ θέλει δοῦλο. Εἶναι κάτι, πού πολλοί σκοντάφτουν στό σημεῖο αὐτό. Μά σέ θέλει ὁ Χριστός δοῦλο, ὅπως σέ θέλει ὁ διάβολος; Δέν μποροῦν οἱ ἄνθρωποι νά ἐρμηνεύσουν τή δουλεία τοῦ Χριστοῦ καί τή δουλεία τοῦ διαβόλου. **Ἡ δουλεία τοῦ διαβόλου εἶναι τυρανική** καί ἔχει σκοπό νά βασανίζει τόν ἄνθρωπο. Ἐνῶ στό Χριστό, ὁ ἄνθρωπος ἐκούσια δουλώνεται, ὡς εὐγνωμοσύνη γιά τήν φιλανθρωπία πού μᾶς ἔδειξε, ἀπελευθερώνοντάς μας ἀπό τά δεσμά τοῦ δια-

βόλου, καί μᾶς δόθηκε ἔτσι ἡ εὐκαιρία νά σωζόμαστε. Εἶναι λοιπόν πρὸς συμφέρον τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἄνθρωπος νά ἐξαρτιέται ἀπὸ τὸ Χριστό καί ὁ ὄρος δοῦλος δέν ἔχει τὴν αὐστηρὴ ἔννοια τοῦ ὄρου, ὅπως τὴν ἐρμηνεύουμε ἐμεῖς. Εἶναι δουλεία εὐεργετική.

* Ἄφοῦ στήν προσευχὴ τοῦ Πάτερ ἡμῶν, ἀποκαλεῖς τὸ Θεὸ Πατέρα, πῶς ἰσχυρίζεσαι, ὅτι ὁ Θεὸς θέλει δούλους; Ἐκτός καί ἂν δέν λές αὐτὴν τὴν προσευχή.

* Ὁ Θεὸς δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἐργάτες-δούλους ὅπως λένε μερικοί. Θέλει τὸν ἄνθρωπο γιὰ παιδί Του, νά αἰσθάνεται ἄνετα ὁ ἄνθρωπος δίπλα Του καί νά γίνῃ συγκληρονόμος τῆς Βασιλείας Του.

* Ὅφείλουμε νά γίνουμε παιδιά Του καί ὄχι δούλοι, ὅπως ἔχει ὁ διάβολος τοὺς δικούς του!

* Προσέξτε μὴν πέσετε στήν παγίδα καί ὑποσχεθεῖτε σέ κάποιον, πού θέλετε νά φέρετε στό δρόμο τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐρχόμενος στὸν Χριστιανισμό θά τοῦ ἔρθουν τὰ πράγματα στή ζωὴ του εὐνοϊκά καί δέν θά ἔχει πειρασμούς καί προβλήματα. Ὁ Θεὸς δέν ὑπόσχεται, ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ Χριστιανοῦ στὸν κόσμο τοῦτο θά εἶναι παραδεισένια. Παράδεισο ὑπόσχεται στήν ἄλλη ζωὴ.

* Ὅταν εἴμαστε ἐρωτευμένοι, δέν μιᾶμε γιὰ κανένα ἄλλο πρόσωπο, δέν σκεφτόμαστε κανένα ἄλλο πρόσωπο, δέν μᾶς ἐνδιαφέρει κανένα ἄλλο πρόσωπο, παρά μόνο γιὰ ἐκεῖνο στό ὁποῖο εἴμαστε ἐρωτευμένοι. Τέτοιο θεῖο ἔρωτα, πρέπει νά ἔχουμε καί ἐμεῖς γιὰ τὸν Χριστό!

* Οἱ ἄνθρωποι πού ἀκολουθοῦν τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ

καί εἶναι παιδιά τοῦ Θεοῦ, καταλαβαίνουν τή φωνή Του καί Τόν ἀναγνωρίζουν ὡς ποιμένα τους. Ἐμεῖς ὅμως δέν διάγουμε καθαρή ζωή, γιά νά μπορούμε νά διακρίνουμε τά ὄνειρα τοῦ Θεοῦ καί γι' αὐτό ἔχουμε τέτοιου εἴδους ἀπορίες.

* Πράγματα πού δέν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά τά κάνει μόνος του, τόν βοηθᾷ ὁ Θεός. Πράγματα ὅμως πού μπορεῖ μόνος του νά τά κάνει, δέν τόν βοηθᾷ ὁ Θεός. Γιά παράδειγμα, ὁ Χριστός ἀνέστησε τόν Λάζαρο, ἀλλά δέν τοῦ ἔλυσε καί τά χέρια. Ἄφησε στούς συγγενεῖς τοῦ Λαζάρου, νά τό κάνουν αὐτό.

* Ἄν δέν ἀραιώσες τίς φιλίες σου, ἄν δέν σέ ἐγκατέλειψαν οἱ φίλοι σου, ἄν δέν ἄρχισαν οἱ ἄλλοι νά σέ εἰρωνεύονται, τότε νά ξέρεις ὅτι δέν ἔκανες βῆμα στόν Χριστιανισμό. Γιατί ὁ Χριστός γεννᾶται στήν καρδιά ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου ἔχουν πεθάνει ὅλοι οἱ ἄλλοι θεοί μέσα του (ὁ θεός τῆς μόδας, ὁ θεός τῆς σαρκός, ὁ θεός τοῦ ἐγωισμοῦ κ.ἄ.). Ὁ Θεός ἔχει ἀξιοπρέπεια καί σέ ἀφήνει νά κάνεις τή ζωή σου, ἄν νομίζεις ὅτι ἡ παρουσία Του μέσα σου εἶναι ἀποπνικτική. Μόνο ἄν Τοῦ ζητήσεις νά ἔρθει, μέ ὅλη σου τήν καρδιά, ἀποβάλλοντας πρῶτα τά σκουπίδια πού ἔχεις μέσα σου, θά ἔρθει μέσα στήν καρδιά σου.

* Θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι τό πρόσκαιρο, ἀλλά καί τό αἰώνιο συμφέρον τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ποτέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ἀντίθετο μέ τό συμφέρον τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου.

* Ἐξυπνος ἄνθρωπος δέν εἶναι ὁ καταφερτζής, δέν εἶναι αὐτός πού μπορεῖ νά βάλει πολλούς στό χέρι του, ὅπως νομίζουν πολλοί. Ἐξυπνος ἄνθρωπος (τό λέει καί ἡ λέξη) εἶναι ἐκεῖνος πού βρίσκεται ἔξω ἀπό

τόν ύπνο τῆς ἁμαρτίας, εἶναι ἐκεῖνος πού φυλάγεται ἀπό τήν ἁμαρτία.

* Ὅλες οἱ ἀλήθειες γιά ὅλα τά ζητήματα μέσα στήν Ἁγία Γραφή εἶναι διάσπαρτες καί δέν εἶναι συγκεντρωμένες ὅλες, μέ μιά ὀργανωμένη σειρά. Ὁ χαριτωμένος ἄνθρωπος, μέ τή βοήθεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σταχυολογεῖ καί ἐπιστρατεύει τά χωρία αὐτά στήν ἐκάστοτε περίσταση. Δέν εἶναι τυχαῖο, πού οἱ ἀλήθειες εἶναι διάσπαρτες. Ἡ σκοπιμότητα ἔγκειται, στό νά μήν τίς γνωρίζει ὁ διάβολος, γιατί στερεῖται τή Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

* Στά 3 μεγάλα γεγονότα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἔχουμε καί τούς ἀντίστοιχους Προδρόμους: α) προκειμένου νά ἔρθει ὁ Χριστός στόν κόσμο, Ἰωάννης Πρόδρομος, β) προκειμένου νά ἔρθει ὁ Χριστός στήν Δευτέρα Παρουσία Του, Ἡλίας Πρόδρομος, καί γ) προκειμένου νά ἐπιστρέψει ὁ ἄνθρωπος στόν παράδεισο Ἰησοῦς Πρόδρομος. Στό πρῶτο γεγονός ἔχουμε τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ, στό δεύτερο τή «θεοποίηση» τοῦ ἀνθρώπου καί στό τρίτο ἔχουμε τήν ὀριστική κρίση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν Χριστό.

* Δύο γεγονότα εἶναι ἐκεῖνα πού ἐξασφαλίζουν τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου: Ἡ Θεότης τοῦ Ἰησοῦ καί ἡ Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ. Ἄν ὁ Χριστός δέν ἦταν Θεός καί δέν Ἀναστήθηκε, τότε δέν ὑπάρχει σωτηρία γιά τόν ἄνθρωπο. Ἀλλά ὁ Χριστός, ἦταν καί Θεός καί Ἀναστήθηκε. Ἄρα ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι, εἴμαστε ἐξασφαλισμένοι στή σωτηρία μας καί ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπό τή θέλησή μας.

* Πολλές φορές πηγαίνοντας νά βάλουμε κάποιον στή θέση του, βγαίνουμε ἐμεῖς ἀπό τή θέση μας.

* Όταν προσπαθήσεις να έρμηνεύσεις τα πνευματικά ζητήματα με τη λογική σου, θά καταλήξεις να γίνεις αίρετικός και άπιστος.

* Δύο άνθρωποι μᾶς ἔβγαλαν ἀπό τόν παράδεισο, ὁ Ἄδὰμ καί ἡ Εὐᾶ καί δύο μᾶς ξαναβάζουν στόν παράδεισο, ὁ Χριστός καί ἡ Παναγία.

* Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἔχουν τρεῖς φράσεις, πού ἰσχύουν γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους:

Θά ἀκούσεις ἄνθρωπε τό Θεό, γιά νά σέ ἀκούσει.

Θά προετοιμαστεῖς ἄνθρωπε, γιά νά σέ δώσει ὁ Θεός.

Θά λογαριάζεις τό Θεό, γιά νά Τόν συγκινήσεις.

Ὁ Θεός δέν συγκινεῖται μέ τήν ποσότητα τῆς προσφορᾶς μας, ἀλλά μέ τήν ποιότητα τῆς προσφορᾶς μας. Καί ποιότητα δέν ὑπάρχει σήμερα στόν Χριστιανό.

* Τό μεγαλύτερο θαῦμα ὅλων τῶν ἐποχῶν, εἶναι τό πῶς ὁ Θεός μᾶς ἀνέχεται νά Τόν κοροϊδεύουμε. Τρῶμε, πίνουμε, καλοπερνᾶμε, ἔχουμε τόν ἀέρα, ἔχουμε τόν ἥλιο, ἔχουμε τά πάντα. Καί τοῦ λέμε τοῦ Θεοῦ: Θεέ, ὅλα τά παίρνω τά δικά σου, ἀλλά δέν Σέ δέχομαι, δέν Σέ θέλω. Τέτοια μακροθυμία!!!

* Κανείς δέν ξέρει τί εἶναι ὁ Θεός, ὡς πρός τήν οὐσία Του καί οὔτε πρόκειται νά τό μάθει ποτέ κανείς. Ἐμεῖς ἀπλά βλέπουμε τά ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ.

* Ὅλες οἱ πράξεις ὅλων τῶν ἀνθρώπων, εἶναι γραμμένες σέ τρία βιβλία: στό βιβλίο τοῦ σατανᾶ, στό βιβλίο τῆς συνείδησης καί στό βιβλίο τοῦ ἀγγέλου φύλακά μας. Τό βιβλίο τοῦ σατανᾶ, ἔχει μόνο τίς ἁμαρτίες τοῦ ἀνθρώπου.

* Ἡ πρώτη καί μεγαλύτερη ἐντολή εἶναι, νά ἀγαπήσεις τό Θεό ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, ἐξ ὅλης τῆς

ψυχῆς σου, ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου. Ἐπομένως ποιὰ εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἁμαρτία; Εἶναι ἡ παράβαση τῆς πρώτης ἐντολῆς. Ποιός ὅμως ἀπό ἐμᾶς, ἔχει ποτέ ἐξομολογηθεῖ αὐτήν τὴν ἁμαρτία; Ἡ δεύτερη μεγαλύτερη ἐντολή εἶναι, νὰ ἀγαπήσεις τὸν συνάνθρωπό σου, ὅσο ἀγαπᾷς τὸν ἑαυτόν σου.

* Κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, ἡ χαρὰ πού πρέπει νὰ ἔχει ὁ ἄνθρωπος, πρέπει νὰ εἶναι ἐν Κυρίῳ καὶ ὄχι ἐν σαρκί καὶ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἡ χαρὰ ἐν Κυρίῳ εἶναι συνδυασμένη μέ λύπη, ἢ λεγόμενη χαρμολύπη, ὅπου ὁ ἄνθρωπος λυπᾶται γιὰ τὴν ἁμαρτωλότητά του καὶ ὁ Θεός ταυτόχρονα τὸν παρηγορεῖ μέ χαρὰ. Περισσότερη χαρὰ νιώθει ἕνας πού προσεύχεται μέ λύπη στό Θεό, παρά ἕνας πού τραγουδάει, γιατί ὁ πρῶτος νιώθει σάν νὰ ἔκανε ἕνα πρωτόγνωρο μπάνιο τὴν ψυχὴ του, ἐνῶ ὁ δεύτερος, μόλις σταματήσῃ τὸ τραγούδι, ὅλη ἡ μίξερη πραγματικότητα καὶ τὰ προβλήματα ὀρθώνονται μπροστά του. Εἶναι κάποιες λεπτομέρειες πού ὁ ἄνθρωπος δέν τίς προσέχει.

* Ὁ πραγματικά Χριστιανός, εἶναι μέσα του γεμᾶτος. Οἱ ἄνθρωποι πού εἶναι μακριά ἀπό τὸ Θεό, μή ἔχοντας Χριστό μέσα τους, εἶναι κενοί καὶ ἄδειοι καὶ ἔχουν τὴν ἀνάγκη νὰ ψυχαγωγηθοῦν καὶ νὰ περάσουν εὐχάριστες στιγμές. Ἄλλος μέ τὴ σάρκα, ἄλλος μέ τὸν τζόγο καὶ ἄλλος μέ ἄλλα πράγματα ξεσκάει καί, ὅταν περάσῃ αὐτὴ ἡ ἐπήρεια, διπλά στενοχωριέται γιατί δέν τὸν ἱκανοποιοῦν πλήρως τὴν ψυχὴ. Δέν ἔχει ἀνάγκη ὁ Χριστιανός νὰ πάει στοῦ σατανᾶ τὰ στέκια καὶ νὰ δανειστεῖ χαρὰ.

* Ὁ Χριστός ἔχει τέτοια αἴγλη, πού ὁ κάθε καλοπροαίρετος ἄνθρωπος πληροφορεῖται γιὰ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἀσφάλεια πού προσφέρει. Καὶ οἱ μαθητές τοῦ

Χριστοῦ, πού ἦταν καλοπροαίρετοι, πῆραν αὐτήν τήν πληροφορία καί Τόν ἀκολούθησαν, παρατώντας τά πάντα στή ζωή τους, χωρίς βέβαια ὁ Χριστός νά τοὺς ὑποσχεθεῖ κάτι.

* Ρώτησαν κάποτε ἕναν φωτισμένο ἀσκητή, πῶς περνάει τήν ἡμέρα του καί αὐτός ἀπάντησε: Ἔχω μοιράσει τήν ἡμέρα σέ τρία μέρη. Στό πρῶτο μέρος, μιλάω στό Θεό (μέ τήν προσευχή), στό δεύτερο μέ μιλάει ὁ Θεός (μέ τή μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῶν θεόπνευστων Πατερικῶν κειμένων), καί στό τρίτο μιλάω γιά τό Θεό στοὺς ἄλλους.

* Μυστήρια μυστηρίων καλύπτουν τή ζωή μας. Ἡ ἐπιστήμη ἀκόμα δέν μπόρεσε γιά παράδειγμα νά ἀντιγράψει πῶς ὁ ἄνθρωπος βλέπει, πῶς ἀκούει, πῶς γεύεται καί πολλά ἄλλα. Περιγράφει αὐτές τίς διαδικασίες ἀλλά δέν μπορεῖ νά τίς ἐξηγήσει. Καί παρόλο αὐτήν τήν ἀμάθειά μας, θέλουμε νά μάθουμε καί νά ἐξηγήσουμε τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ. Ὅλα τά ἄλλα τά λύσαμε, τά ἐξηγήσαμε! Εἶναι ἀστεῖος ὁ ἄνθρωπος.

* Ὑπάρχουν δύο εἰδῶν ὕπνοι: ὁ εὐεργετικός ὕπνος, πού ξεκουράζει τό σῶμα καί τό νοῦ, καί ὁ ὕπνος τῆς ἁμαρτίας, πού ἀποκοιμίζει τήν ψυχή.

* Ἄν ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου εἶναι καθαρή, τότε καί ὁ νοῦς χρησιμοποιεῖ τά πάντα γιά τό καλό. Ἄν ἡ καρδιά εἶναι πονηρή, βρώμικη, λερωμένη, τότε καί ὁ νοῦς μόνο γιά τό κακό ἐργάζεται. Λένε οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας: Ὁ νοῦς εἶναι ἀργυρόμισθος τῆς καρδιάς. Ὁ νοῦς μορφώνεται ἀπό τίς ἐπιστήμες καί τίς τέχνες, ἐνῶ ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου μορφώνεται διά τῆς μαθήσεως καί τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

* Στήν παραβολή τοῦ τελώνη καί τοῦ φαρισαίου, βλέπουμε ὅτι ὁ τελώνης χτυποῦσε τό στήθος του καί ὄχι τό κεφάλι του, σάν νά ἔλεγε, τό ὅτι βιάδιζε λάθος στή ζωή του, ὀφείλετο στήν καρδιά του καί ὄχι στό κεφάλι του, πού εἶναι δέκτης τῶν μνημάτων τῆς καρδιάς. Εἶναι ἐπομένως λάθος αὐτό πού λένε πολλοί: Φταίει τό κεφάλι του. Δέν φταίει τό κεφάλι του, ἡ καρδιά του φταίει. Ὁ Θεός δέν κατοικεῖ στά μυαλά τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά στήν καρδιά τους. Ὅταν ὁμοῦς δέν κατοικεῖ ὁ Χριστός στήν καρδιά, κατοικεῖ ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος ζαλίζει τό μυαλό τῶν ἀνθρώπων καί μετά κάνουν οἱ ἄνθρωποι, αὐτά πού κάνουν.

* Ὅποιος ἐφαρμόζει τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἐκτός ἀπό ἓνα σημεῖο τοῦ νόμου, εἶναι ἔνοχος ὅλου τοῦ νόμου. Εἶναι σάν νά μήν ἐφαρμόζει τό νόμο τοῦ Θεοῦ. Ὅταν γιά παράδειγμα πάρω τηλέφωνο σέ κάποιον, πού τό νούμερό του εἶναι δεκαψήφιο καί ἐγώ πάρω τά 9 νούμερα, θά βγάλω γραμμή; Ἐδῶ μιά χάντρα ἀπό ἓνα κομπολόι νά κοπεῖ, χάνονται ὅλες οἱ χάντρες. Ἐτσι κατά τόν ἴδιο τρόπο, ἂν πέφτουμε ἔστω καί σέ ἓνα παράπτωμα, δέν εἴμαστε ἀκόμα ἀρεστοί στά μάτια τοῦ Θεοῦ. Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, εἶναι πάσσαλοι, πού ἐμποδίζουν τόν διάβολο νά μπεῖ μέσα μας καί προστατεύουν τήν θρυαλλίδα πού μᾶς ἄναψε ὁ Χριστός στήν ψυχή μας, κατά τό Βάπτισμα. Ἀκοῦμε καί ἐφαρμόζουμε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τότε καί ὁ Θεός ἀκούει τίς ἀνάγκες μας. Δέν ἀκοῦμε καί δέν ἐφαρμόζουμε τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου, οὔτε καί ὁ Θεός ἀκούει τίς ἀνάγκες μας.

* Ὁ Θεός εἶναι πανταχοῦ παρών, ὅπου καί ἂν βρίσκεσαι, ὅ,τι καί ἂν σκέφτεσαι, ὅ,τι καί ἂν λές. Ἀκόμα καί στά πιό σκοτεινά μέρη καί ἂν βρίσκεσαι, νά ζέ-

ρεις ὅτι βρίσκεσαι κάτω ἀπό τό βλέμμα τοῦ Θεοῦ καί σέ παρακολουθεῖ. Μόνο ὁ Θεός εἶναι πανταχοῦ παρών, οὔτε οἱ Ἅγιοι, οὔτε ἡ Παναγία, οὔτε καί ὁ διάβολος εἶναι πανταχοῦ παρών.

* 4 γνῶμες ὑπάρχουν γιά κάθε ἄνθρωπο: α) Ἡ γνώμη πού ἔχει ὁ κόσμος γι' αὐτόν, β) ἡ γνώμη πού ἔχουν οἱ συγγενεῖς του, γ) ἡ δική του γνώμη γιά τόν ἑαυτόν του, καί δ) ἡ γνώμη πού ἔχει ὁ Θεός γι' αὐτόν, καί αὐτή εἶναι πού τελικά μετράει. Ὅλες οἱ ἄλλες γνῶμες, δέν ἔχουν καμμία βαρύτητα.

* Τρία πράγματα θά πεῖς στόν ἄνθρωπο, πού δέν γνωρίζει τό Θεό: α) θά τοῦ πεῖς γιατί ὁ Χριστός ἦρθε στόν κόσμο, γιά νά γίνει ἄνθρωπος, β) θά τοῦ πεῖς νά προσεύχεται σωστά καί νά ζητάει τήν σωτηρία του ἀπό τό Θεό, καί γ) θά τοῦ πεῖς τί πρόκειται νά πάθει, ἀπό τότε πού θά γίνει Χριστιανός.

* Ἡ μακροχρόνια ἀρρώστια, πού συνοδεύεται μέ δοξολογία πρὸς τό Θεό, ἔχει στεφάνι μάρτυρα.

* Ἐπειδή οἱ ἄνθρωποι δέν πιστεύουν, τά περί σωτηρίας, ἔρχεται ὁ Χριστός μέ διάφορα περιστατικά στή ζωή μας, νά μᾶς «συλλάβει», ὥστε νά ἐπιστρέψουμε στήν Ἐκκλησία. Βλέπουμε στήν παραβολή τῶν μισθωτῶν ἐργατῶν τοῦ ἀμπελῶνος (Ματθ. 20, 1-16), ὁ Χριστός νά καλεῖ τούς διάφορους ἐργάτες σέ 5 διαφορετικές ὥρες τῆς ἡμέρας, πρᾶγμα πού σημαίνει, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ἔχει διαφορετική ὥρα καί χρόνο πού θά τόν «συλλάβει» ὁ Χριστός. Ἄμα δέν ἔρθει ἡ ὥρα τοῦ ἀνθρώπου, δέν θά μπορέσει ὁ ἄνθρωπος νά ἐργασεῖ γιά τήν ψυχή του καί νά ἔρθει στήν Ἐκκλησία.

* Οἱ ἄνθρωποι μπορεῖ σέ μία μπόρα νά ποῦνε: Παναγιά βοήθα! Θεέ μου, βοήθησέ μας! Ἀλλά ὅταν πε-

ράσει ή μόρα, βγάζουν έξω από τήν ζωή τους, τό Θεό καί τήν Παναγία. Καί συνεχίζουν τήν άμαρτωλή ζωή τους.

* Όταν αφήνουμε τίς ευκαιρίες τής ζωής μας άνεκμετάλλευτες, μοιάζουμε μέ τό ίστιοφόρο πού δέν εκμεταλλεύεται τόν ούριο άνεμο καί όταν άργότερα καταλαγιάσει ό άνεμος, τό ίστιοφόρο δέν μπορεί νά μετακινηθεϊ. Ήμεϊς αφήνουμε άνεκμετάλλευτες τίς ευκαιρίες, δέν άξιοποιούμε τό χρόνο καί τό ίστιοφόρο μας δέν φτάνει στόν προορισμό του.

* Κατά τήν Γραφή, ή μεγαλύτερη άρετή είναι ή άγάπη καί κατά τούς Πατέρες, είναι ή διάκριση. Γιατί καί αυτή ή άγάπη θέλει διάκριση. Για παράδειγμα, ή μάνα άγαπάει τό παιδί της, αλλά άν τό παιδί τής ζητήσει τό ψαλίδι, από διάκριση ή μάνα δέν θά του τό δώσει, για νά μήν βλάψει τό παιδί της. Σέ όλες τίς περιπτώσεις χρειάζεται ή διάκριση.

* Ό άνθρωπος χρειάζεται νά έχει μία άπέραντη μνήμη καί μία άπέραντη άμνησία. Τήν άπέραντη μνήμη τήν χρειάζεται, για νά θυμάται όλες τίς ευεργεσίες πού του έχουν κάνει όλοι οί άνθρωποι, καί τήν άπέραντη άμνησία τήν χρειάζεται, για νά μήν θυμάται ποτέ του, τό κακό πού του έχουν κάνει οί άλλοι, αλλά καί τίς ευεργεσίες πού έκανε ό ίδιος στους άλλους.

* Κάθε άνθρωπος, πού θά τά βάλει μέ τό Θεό, μέ τό Ευαγγέλιό Του, μέ τούς Άγίους, θά έχει πολύ άσχημο θάνατο.

* Ό Χριστός κοστίζει σέ σάρκα, κοστίζει σέ εγώ, κοστίζει σέ συμφέρον, κοστίζει στά πάντα, αλλά είναι Αυτός πού σου ύπόσχεται άλλη Ζωή, αιώνια.

* Άν στην πορεία τής ζωής βαδίζουμε πίσω από τά

χνάρια τοῦ Χριστοῦ, δέν θά κουραζόμαστε καί θά φτάσουμε στόν προορισμό μας. Δυστυχῶς δέν τόν ἀκολουθοῦμε καί δέν τόν ἐμπιστευόμαστε τήν ζωή μας...

* Πολλοί ἀνεβαίνουν στό ἄρμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά ἔχουν τήν δική τους γνώμη. Ὅτι αὐτό, ἔπρεπε ὁ Θεός ἔτσι νά τό κάνει καί ἐκεῖνο ἀλλιῶς καί κάτι τέτοια λένε, θέλοντας νά διορθώσουν τόν Θεό. Πρέπει ὅμως νά ἔχουμε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στό Θεό, γιά νά μᾶς βοηθήσει. Δέν εἶπε ὁ Χριστός ἐγωιστικά τόν ἄνθρωπο, νά τόν ἀκολουθήσει. Τό εἶπε, γιατί αὐτό ἀκριβῶς εἶναι τό συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος πού δέν θά τό καταλάβει αὐτό καί θά κάνει τοῦ κεφαλιοῦ του, θά τρώει τά μοῦτρα του καί θά βασανίζεται στή ζωή του.

* Ἐμπιστεύσου τόν Κύριο, γιά νά σέ ἐμπιστευτεῖ.

* Στούς Ἑβραίους ἀπαγορεύονταν νά τρῶνε ἀκάθαρτα ζῶα (μή μηρυκαστικά καί μέ μή σχιστό πόδι). Ἐνα ἀπό τά ἀκάθαρτα ζῶα εἶναι καί τό γουρούνι. Οἱ Γαδαρηνοί ἐντούτοις ἔτρεφαν γουρούνια καί τά πουλοῦσαν στούς ἐθνικούς. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός, ὅταν πῆγε στήν περιοχή τους, τούς τιμώρησε, ἐπιτρέποντας τούς δαίμονες νά μποῦνε στά γουρούνια καί στήν συνέχεια νά τά κατακρημνίσουν στή λίμνη. Αὐτό τί δείχνει; Ὅτι ὅσα ἀγαθά, καί ὅσα χρήματα κατακτηθοῦν, παρά τό Νόμο τοῦ Θεοῦ (κλεψιές), θά χαθοῦνε μίαν ἡμέρα. Θά περάσει ἡ δικαιοσύνη τοῦ Χριστοῦ καί θά τά ἐξανεμίσει ἀργά ἢ γρήγορα. Ὑπάρχει καί ἓνα ἀκόμη δίδαγμα στή συνέχεια. Οἱ Γαδαρηνοί βλέποντας, ὅτι ὁ Χριστός τούς ἔκανε αὐτή τή «ζημιά», ἀντί νά Τόν εὐχαριστήσουν πού γιάτρεψε ἓναν δαιμονισμένο, πού ἦταν ὁ φόβος καί ὁ τρόμος τῆς περιοχῆς τους,

τόν ἔδιωξαν. Ἔτσι κάνουν καί οἱ σημερινοί ἄνθρωποι, διώχνουν καί δέν τόν θέλουν τόν Χριστό, διότι τούς θίγει τά συμφέροντα καί τόν τρόπο ζωῆς τους.

* Ὄταν καί γιά τά πουλιά καί τά σκουλήκια ἐνδιαφέρεται καί μεριμνᾷ ὁ Θεός, πού δέν προορίζονται γιά τόν παράδεισο, ἐμεῖς πού προοριζόμαστε γιά ἐκεῖ, τί φροντίδα καί τί ἐνδιαφέρον θά μᾶς ἔχει!

* Ἡ ἁμαρτία δέν φεύγει ἀπό μόνη της, ἀλλά θά πρέπει ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος νά τήν πάρει καί νά τήν πετάξει στή θάλασσα, καί θάλασσα εἶναι τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Θά πρέπει λοιπόν ὁ ἄνθρωπος νά ἐξομολογηθεῖ, γιά νά ἐξαλειφτοῦν οἱ ἁμαρτίες του. Οἱ ἐπιβάτες τοῦ πλοίου, πῆραν τόν Ἰωνᾶ καί τόν πέταξαν στή θάλασσα καί ἡ θάλασσα ἀμέσως ἠρέμησε! Στή θάλασσα μέσα, ἓνα μεγάλο κῆτος κατάπιε τόν Ἰωνᾶ καί ἔμεινε ὁ Ἰωνᾶς μέσα στό κῆτος 3 μέρες καί 3 νύχτες. Ἐκεῖ ἔκανε μία ἐγκάρδια καί ἔνθερμη προσευχή στό Θεό. Ὁ ἄνθρωπος τίς πιά ἔνθερμες προσευχές, τίς κάνει πάνω στήν ἀνάγκη του. Ὁ Ἰωνᾶς ζήτησε συγγνώμη ἀπό τό Θεό καί ἔτσι τό κῆτος, τήν τρίτη μέρα τόν ἐξέβαλλε στήν ξηρά.

Πολλοί σκανδαλίζονται καί λένε πῶς ὁ Ἰωνᾶς ἔζησε μέσα στήν κοιλία τοῦ κήτους; Ἐμεῖς μένουμε 9 μήνες στά νερά τῆς κοιλιᾶς τῆς μάνας μας καί δέν σκᾶμε. Γιατί; Ὁ Θεός ξαναεμφανίζεται στόν Ἰωνᾶ καί τοῦ λέει, νά πάει στήν Νινευί καί νά ἐνημερώσει, ὅτι ὁ Θεός τήν πόλη σέ 3 μέρες θά τήν καταστρέψει. Ὁ Θεός δέν ἔλεγε τόν Ἰωνᾶ γιά τήν ἀνυπακοή του. Ἔχει ἀξιοπρέπεια ὁ Θεός. Καί πῆγε ὁ Ἰωνᾶς στήν Νινευί καί κήρυττε, ὅτι σέ τρεῖς μέρες θά καταστραφεῖ ἡ πόλη τους. Τό πίστεψαν οἱ κάτοικοι καί ἄρχισαν ὅλοι τους νά νηστεύουν, μικροί καί μεγάλοι γιά τρεῖς μέ-

ρες. Ἐβγαλε ὁ βασιλιάς διάταγμα νηστείας ἀπό φαγητό καί νερό. Νήστεψαν καί γλύτωσαν τήν καταστροφή οἱ Νινευῖτες, καί ἔχεις τόν ἄλλον νά σοῦ λέει σήμερα: Δέν εἶναι τίποτα ἡ νηστεία, ἄλλα εἶναι τά σημαντικά. Δέν ξέρουν οἱ ἄνθρωποι. Καί βλέποντας ὁ Ἰωνᾶς, ὅτι δέν καταστράφηκε ἡ Νινευί, λυπήθηκε, διότι βγῆκε ψευδοπροφήτης καί δέν χάρηκε πού γλύτωσαν οἱ ἄνθρωποι. Αὐτοί εἴμαστε καί ἐμεῖς σήμερα, τό τί θά πεῖ ὁ κόσμος, καί ἄς κάνουμε ἀνυπακοή στό Θεό.

* Σέ σχέση μέ ὅσα δίδαξε καί ἔπραξε ὁ Χριστός, εἶναι ἐλάχιστα γραμμένα στό Εὐαγγέλιο, ὥστόσο αὐτά πού εἶναι γραμμένα, εἶναι ἀρκετά γιά νά ὀδηγήσουν τόν ἄνθρωπο στήν σωτηρία του.

* Ὁ Χριστιανισμός εἶναι ἕνας ἀτομικός πειραματισμός. Ὅσο ἐγώ νά σᾶς λέω, πόσο γλυκό εἶναι τό μέλι, ἂν ἐσεῖς δέν βάλετε τό χέρι στό μέλι γιά νά τό γευτεῖτε, δέν θά μέ καταλάβετε. Πρέπει νά ὑπάρχει θέληση ἀπό τόν ἄνθρωπο, γιά νά γευτεῖ τό μέλι καί μετά θά μπορέσει νά καταλάβει τά λεγόμενά μου. Ἐμεῖς ὅμως δυστυχῶς δέν θέλουμε νά δοκιμάσουμε....

* Μεγάλη φιλοσοφία ἡ ὑπόθεση τοῦ θανάτου. Γιατί ἅμα μάθουμε, ὅτι εἶναι συνυφασμένη ἡ ζωή μέ τό θάνατο, ἡ χαρά μέ τή λύπη, ὁ θάνατος μέ τήν ἀνάσταση, κάπως ἀλλιῶς θά ἀντιμετωπίζαμε τό θέμα αὐτό καί ὄχι ὅπως τό ἀντιμετωπίζουμε τώρα.

* Οὐδέποτε θά αἰσθανθοῦμε ὀργή γιά τίς προσβολές πού μᾶς γίνονται ἄν: α) δέν θεωροῦμε τόν ἑαυτό μας, ἄξιο γιά ἐπαίνους, καί β) δέν θεωροῦμε κανέναν ἄνθρωπο, κατώτερο ἀπό ἐμᾶς.

* Γιά νά εἶναι ἡ μέρα τοῦ ἀνθρώπου ἁγία καί εἰρη-

νική, θά πρέπει ὁ ἄνθρωπος νά κοινωνεῖ συχνά, νά ἔχει διαρκῶς μνήμη Θεοῦ, νά συναισθάνεται τήν ἀδυναμία καί τήν ἁμαρτωλότητά του καί νά βρίσκεται σέ διαρκή νήψη καί ἐγρήγορση, ὥστε νά ἀποφεύγει τίς παγίδες τοῦ διαβόλου. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως δέν διαθέτουν τό ραντάρ, δέν ἔχουν πνευματικά μάτια, μέ ἀποτελεσμα νά βλέπουν γιά ἐχθρούς τούς ἀνθρώπους καί ὄχι τόν διάβολο, πού κρύβεται πίσω ἀπό τούς ἀνθρώπους.

* Μόνο τό ὅ,τι γεννηθήκαμε Ὁρθόδοξοι καί ὄχι Βουδιστές ἢ Μουσουλμάνοι ἢ ὁ,τιδήποτε ἄλλο, μόνο αὐτό θά πρέπει νά εἶναι ἰκανό, γιά νά εὐχαριστοῦμε τό Θεό καθημερινά καί νά εἶναι τά μάτια μας, γιά τήν εὐεργεσία αὐτή, δακρυσμένα!

* Οἱ διώξεις πού ἔφτιαχνε ὁ Σαούλ (Παῦλος) στούς Χριστιανούς, πρὶν ἐπιστρέψει καί μετανοήσει, ἦταν ἐν ἀγνοίᾳ του, δέν ἤξερε τήν Ἀλήθεια. Ὁ Θεός ἔβλεπε αὐτήν τήν ἀγνοιά του καί προγνώριζε, ὅτι ἅμα τόν βοηθοῦσε θά ἐπέστρεφε, θά παραμέριζε τόν ἐγωισμό του, θά ταπειωνόταν καί θά ἔφτιαχνε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ὄχι τό δικό του. Δέν ἦταν τυχαῖος ἄνθρωπος καί ὑπῆρξε τέρας μορφώσεως, πρὶν ἀκόμα μετανοήσει.

* Οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων εἶναι Βιβλίο τῆς Καινῆς Διαθήκης, πού γράφτηκε ἀπό τόν Ἀπόστολο Λουκᾶ, γράφει γιά τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πῶς δημιουργήθηκε καί τί πόλεμο δέχτηκε. Εἶναι τό μοναδικό Βιβλίο τῆς Καινῆς Διαθήκης πού δέν ἔχει ἐπίλογο. Καί αὐτό ἔγινε ἐπίτηδες ἀπό τόν Εὐαγγελιστή, γιατί τό Βιβλίο αὐτό συνεχίζεται νά γράφεται ἀπό τούς πραγματικούς πιστούς τῆς Ἐκκλησίας, πού μέ τή ζωή τους φέρνουν τούς ἀνθρώπους στήν Ἐκκλησία.

* Εἶναι μυστήριο γιά τό πῶς ὁ ἄνθρωπος ἀλλάζει

κοντά στό Χριστό καί γίνεται ἄλλος ἄνθρωπος. Ὁ Ζακχαῖος, ὄχι μόνο μετανόησε γιά τό βίο του, ἀλλά ἦταν διατεθειμένος νά ἐπιστρέψει καί ὅλα τά κλοπιμαῖα, τετραπλάσια σέ ὅλους τούς κατόχους, ἀπό ὅπου τά ἔκλεψε, ἐνῶ θά ἔκανε καί ἐλεημοσύνη στούς φτωχοῦς, δίνοντας τή μισή του περιουσία σέ αὐτούς. Καί ἐκεῖ πού ἦταν πλούσιος, μονομιᾶς ἔγινε φτωχός. Τί διδάσκει ἐδῶ; Ὅτι δέν ἀρκεῖ ἡ μετάνοια, ἀλλά θά πρέπει νά ἐπιστραφοῦν καί ὅλα τά κλοπιμαῖα στούς κατόχους τους καί ὅτι γιά νά κάνουμε ἐλεημοσύνη, πρέπει τά χέρια μας νά εἶναι καθαρά καί νά εἴμαστε ἐν μετάνοιά. Ποιοί ἀπό τούς σημερινούς πλουσίους, κάνουν αὐτά πού ἔκανε ὁ Ζακχαῖος; Ὁ Ζακχαῖος προφανῶς ἦταν καλοπροαίρετος ἄνθρωπος καί ἔτσι βοηθήθηκε. Γιατί ὁ Χριστός εἶναι ἕνα καμινέτο μέ φωτιά. Βάζεις πάνω ἀπό τό καμινέτο ἕνα κεριά καί λιώνει· βάζεις ἕνα ἄβγό καί γίνεται πέτρα. Ὁ καλοπροαίρετος ἄνθρωπος, ἀλλοιώνεται δίπλα στό Χριστό, ἐνῶ ὁ κακοπροαίρετος, γίνεται πιό σκληρός. Ἀργότερα ὁ Ζακχαῖος ἔγινε τρίτος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων.

* Μεταξύ πιστοῦ καί Χριστοῦ, μεσιτεύουν-πρεσβεύουν ἡ Παναγία καί οἱ Ἅγιοι. Μεταξύ πιστοῦ καί Θεοῦ Πατρός μεσιτεύει ὁ Χριστός.

* Κάποτε μέ εἶχε πεῖ ἕνας γέροντας: Δημήτρη, γιά νά κερδίσεις τήν πρωτιά, χρειάζεσαι ἀπολυτήριο μέ βαθμό πολύ καλά, ἀλλά γιά νά διατηρήσεις τήν πρωτιά, χρειάζεσαι ἀπολυτήριο μέ βαθμό ἄριστα.

* Εἶναι σατανικό τό σχέδιο - τέχνασμα νά ἀναβάλουν οἱ ἄνθρωποι συνεχῶς ἀπό μέρα σέ μέρα τήν μετάνοιά τους, νά μήν τακτοποιοῦν τίς ἁμαρτίες τους, ὥσπου μία μέρα τούς βρίσκει ὁ θάνατος ἀμετανόητους καί χάνονται γιά πάντα στήν αἰώνια κόλαση. Πρέπει

λοιπόν νά βρισκόμαστε σέ διαρκή ἐγρήγορση καί νά μὴν ὀλιγοροῦμε σέ αὐτά τὰ ζωτικά θέματα, γιατί κανεὶς ἄνθρωπος δέν ὑπέγραψε συμφωνητικό μέ τό Θεό, γιά τό πόσα χρόνια θά ζήσει πάνω στή γῆ.

* Τήν ψυχή πρέπει νά τήν φανταστεῖτε σάν ἓνα σφουγγάρι, στό ὁποῖο ὑπάρχουν πολλές «σπηλιές». Σέ κάθε μία «σπηλιά» κρύβεται καί ἓνα πάθος, τό πάθος τῆς πορνείας, τό πάθος τῆς μοιχείας, τό πάθος τῆς βλασφημίας, τό πάθος τῆς ἀργίας, τῆς πολυλογίας, τοῦ ψεύδους κ.ἄ. Θά πρέπει τώρα ὁ ἄνθρωπος νά ἀνατρέξει σέ κάθε σπηλιά γιά νά βγάλει ἀπό ἐκεῖ μέσα τό ἀντίστοιχο πάθος. Ποιός ἀπό ἐμᾶς κάνει αὐτές τίς λεπτομέρειες, ποιός δίνει αὐτήν τήν προσοχή στήν ἀθάνατη ψυχή του; Ποιός ἔχει καθαρίσει ὅλες τίς σπηλιές, ὥστε νά μὴν μπορεῖ νά ἐμφωλεύει ὁ διάβολος στήν ψυχή του;

* Χριστιανός σημαίνει, μπαίνω στήν ὑπηρεσία τοῦ ἄλλου, ἔστω καί ἂν θίγονται τά συμφέροντά μου. Λένε μερικοί: Ἔχω ὅμως καί ἀξιοπρέπεια! Ναί, ἀλλά πολλές φορές, θέλοντας νά διατηρήσουμε τήν ἀξιοπρέπεια μας, χάνουμε τήν Χριστιανοπρέπεια. Νά μᾶς λείπει τέτοια ἀξιοπρέπεια!

* Οἱ ἄνθρωποι θέλουν νά ἀποκαλοῦνται μέ τήν τιμητική ἔκφραση κύριος τάδε, ἢ κυρία τάδε, ὅταν τήν ἴδια στιγμή εἶναι δοῦλοι τῶν παθῶν τους. Δυστυχισμένε ἄνθρωπε, ἐδῶ εἶσαι δοῦλος σέ ἓνα χόρτο τῆς φύσης καί καπνίζεις τό τσιγάρο σου, τό ὁποῖο δέν μπορεῖς νά ἀποχωριστεῖς καί νά τό κόψεις καί ἀπαιτεῖς ταυτόχρονα νά σέ ἀποκαλοῦν κύριο; Ἄστεϊα πράγματα. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά γίνει αὐτοκράτορας, νά γίνει κυρίαρχος τοῦ ἑαυτοῦ του. Καί ὕστερα μποροῦμε δικαιολογημένα, νά τόν ἀποκαλοῦμε κύριο.

* Έχουμε έπιγραφή Χριστιανού και ή ζωή μας, είναι ζωή διαβόλου. Ξέρεις τί είναι, σέ ένα μαγαζί από έξω νά γράφει κεροπλαστείο και έσύ νά πās νά ζητήσεις κεριά και νά σου πουνε ότι πουλάνε τουβλα;

* Έμεις οί άνθρωποι δέν γίναμε για νά γνωρίσουμε, τό τί είναι ό Θεός, αλλά γίναμε, για νά Τόν πιστέψουμε. Έντούτοις, προσπαθούμε μέ τή λογική μας νά καταλάβουμε τί είναι ό Θεός. Και επειδή δέν τό κατορθώνουμε, Τόν απορρίπτουμε. Χωράει έξάλλου σέ ένα ποτήρι, τό νερό όλων των θαλασσών τής γής; Δέν καταθέσαμε ακόμα τόν έγωισμό μας, γι' αυτό και πολλά μυστήρια γύρω μας είναι ξένα. Άμα ζητούσε ό άνθρωπος μάτια από τό Θεό για νά δει, τί είναι αυτό πού λέμε άνθρωπος, θά έπρεπε νά κλαίει μέρα-νύχτα.

* Έλεγε ό Ίερός Χρυσόστομος: Τό ότι υπάρχει Θεός τό ξέρω, αλλά τό τί είναι ό Θεός δέν τό ξέρω. Έμεις έχοντας περισσότερο μυαλό από τόν Ίερό Χρυσόστομο (τρομάρα μας), επειδή δέν καταλαβαίνουμε τί είναι ό Θεός, Τόν απορρίπτουμε, έτσι άπλά!

* Δέν υπάρχει φιλότιμο σήμερα. Οί άνθρωποι είναι τυφλοί. Δέν βλέπουν πέρα από τόν έγωισμό και τήν σάρκα τους. Δέν βλέπουν γύρω τους τήν πανσοφία και τήν παντοδυναμία του Θεού. Γι' αυτό δέν πρέπει νά ζητάμε υγεία από τό Θεό, αλλά μάτια για νά θαυμάσουμε τήν όμορφιά τής δημιουργίας, πού άπλώνεται γύρω μας.

* Οί σεισμοί πού γίνονται ανά τόν κόσμο, είναι άποτέλεσμα τής όργής του Θεού, εξαιτίας τής άμαρτίας του ανθρώπου. Άν όμως οί άνθρωποι μετανοήσουν, ή όργή Του, μετατρέπεται σέ έλεος. Δέν έχει σχέση ή όργή του Θεού μέ τήν κακία και τήν εκδικητικότητα, αλλά πηγάζει από τήν άγάπη πού δείχνει σάν φιλό-

στοργος Πατέρας, ὥστε νά μετανοήσουμε καί νά ἀπομακρυνθοῦμε ἀπό τήν ἁμαρτία.

* Δέν κρατάει ὁ Χριστός τόν ἄνθρωπο, ἀλλά ὁ ἄνθρωπος κρατιέται ἀπό τόν Χριστό. Ὁ Χριστός εἶναι μία χειρολαβή ἀπό τήν ὁποία κρατιέται ὁ ἄνθρωπος, γιά νά μὴν τσακιστεῖ.

* Αὐτοί πού δέν ἔχουν Χριστό μέσα τους, ἔχουν λέπια στά μάτια τους.

* Γιατί φεύγουμε ἀπό αὐτόν τόν κόσμο, χωρίς νά πάρουμε τίποτα μαζί μας; Γιατί ἐκεῖ πού θά πᾶμε, δέν θά μᾶς χρειαστεῖ τίποτα ἀπό αὐτά.

* Δέν εἶναι ἐδῶ ἡ κόλαση καί ὁ παράδεισος, ἀλλά ἀπό ἐδῶ ἀρχίζει ἡ κόλαση καί ὁ παράδεισος.

* Ξέρετε τί θά πεῖ, νά εἶσαι καί νά δηλώνεις ἄθεος; Κάνεις ἓνα βῆμα παραπάνω ἀπό τόν διάβολο καί τόν ξεπερνᾷς ἀκόμα καί αὐτόν, διότι ὁ διάβολος πιστεύει καί μάλιστα φρίττει στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* Τό νά τά βάζεις μέ τό Χριστό καί τήν Ὁρθοδοξία, εἶναι σάν νά κλωτσᾷς καρφιά.

Γιά τήν σωτήρια πίστη

Πίστις πού δέν μᾶς κάμνει νά κόψωμε τά ἐλαττώματά μας καί νά γίνωμε καλοί, δέν εἶναι πίστις σωτηρίας.

Πίστις πού δέν μᾶς βοηθεῖ νά καθαρίσωμε τό ἐσωτερικό μας ἀπό τόν «πονηρόν θησαυρόν» (Ματθ. 12, 35), δέν εἶναι πίστις σωτήριος. Εἶναι πίστις νόθος καί ὄχι γνήσια καί εἰς τέτοια πίστη δέν πρέπει νά ἐπαναπαυώμεθα οὔτε ἓνα δευτερόλεπτο.

Ἐπί μία τέτοια πίστη δέν μπορεῖ νά ἀναμένη κάποιος καλό παρά ναυάγιο. Ναυάγιο στήν παροῦσα ζωή, ναυάγιο καί στήν ἄλλη, τήν μέλλουσα, καί προπαντός στήν μέλλουσα....

Λάβετε τό φάρμακο τῆς μετανοίας καί ἐξομολογήσεως ἀνά χειρας καί χρησιμοποιήσατε αὐτό, καί μόνον αὐτό, καθ' ὅτι κατά τόν θεῖο Χρυσόστομο: **«Οὐκ ἔστιν οὐδέν ἕτερον φάρμακον τοιοῦτον πρός τήν τῶν ἀμαρτημάτων ἀναίρεσιν, ὡς ἡ ἐξομολόγησις αὐτῶν, ἡ συνεχῆς ἀνάμνησις καί ἡ διηνεκῆς αὐτῶν κατηγορία».**

Χριστιανοί μου:

Μήπως ἀπατᾶσθε; Ἡ νηστεία δέν περιορίζεται στήν χύτρα μας. Διότι ἴσως νηστεύετε ἀπό φαγητά, ἀλλ' ἐφ' ὅσον δέν νηστεύετε ἀπό ἁμαρτίες ἢ νηστείας δέν ὠφελεῖ. Γι' αὐτό ἐξετάσατε καί στήν νηστείας σας προσθέσατε τώρα καί τήν μετάνοια καί Ἐξομολόγησι. Ἀποφασίσατε πιά, νά μή ξανακάνετε αὐτό πού θά ἐξομολογηθῆτε. Καί νά εἴσθε βέβαιοι πώς κάθε περίοδος ἢ ἡμέρα νηστείας θά εἶναι ἓνας καινούριος

σταθμός, και άφετηρία νέας ζωής. Μία αναγέννηση, ένα δεύτερο πραγματικό βάπτισμα.

Έάν έχουμε πίστη, εάν παραδεχόμεθα ότι ο Χριστός κάμνει θαύματα άκόμη, ό,τι μπορεί δηλαδή να αλλάξει τό είναι μας, άς θελήσωμε να καταθέσωμε τά... όπλα. Μέ άλλα λόγια άς μετανοήσωμε, άς εξομολογηθοϋμε, άς αλλάξουμε ριζικά ζωή. Διότι μόνον τότε ο Χριστός θά μᾶς αναγνωρίση δικούς Του, και θά μᾶς δώσει τήν χάρη Του και τήν εύλογία Του. Άλλως άς τό μάθωμε, άς τό έννοήσωμε, εἴμεθα πρός τόν Ίησοϋν ξένοι. Δέν μᾶς ώφελοϋν τά... χειροκροτήματα, οί έορτές, οί έπαινοι.

Πίστις θά πῆ ταπεινώσις. Άς μή έχουμε έμπιστοσύνη στην κρίση μας. Ό,τι ιδέα είχαμε για τά όνειρα και τίς άλλες προλήψεις άς τίς εξομολογηθοϋμε εις Πνευματικό έμπειρο και άς τοϋ ζητήσωμε τήν συμβουλή του.

Άς δεχθοϋμε μέ ταπεινώση τήν συμβουλή τοϋ έμπείρου Πνευματικοϋ. Άς εξομολογηθοϋμε εις αυτόν ό,τι και άν μᾶς συμβῆ.

Έτσι θά φυλαχθοϋμε από τίς άπατηλές και επικίνδυνες παγίδες, τῆς ψευδοϋς πίστεως, πού προσπαθει ό Διάβολος να μᾶς παρουσιάση ως άληθινή για να μᾶς οδηγήση στόν όλεθρο και τήν άπώλεια τῆς ψυχῆς και τοϋ σώματος....

Μέ τήν ειλικρινῆ μετάνοια και καθαρά εξομολόγηση ό Χριστός μας, θά σέ συγχωρήση και θά σοϋ γεμίση τήν ψυχή σου μέ τό φῶς τῆς χαρᾶς και τήν έλπίδα τῆς αναστάσεως.

Πίστις πού δέν μᾶς παρακινει να μισήσωμε τόν κόσμο και τά τοϋ κόσμου, και να συμμορφωθοϋμε μέ τό θέλημα τοϋ Θεοϋ, δέν είναι πίστις σωτηρίας.

Πίστις πού δέν οδηγεί στην μετάνοια και τήν ιερά

Ἐξομολόγησι ἐμπρός εἰς Πνευματικόν ἱερέα δέν εἶναι πίστις σωτηρίας.

* Ὅπως ἀκριβῶς τά γράφουν τά βιβλία, ἔτσι ἀκριβῶς, ἀκριβέστατα εἶναι. Μήν ἔχετε τήν παραμικρή ἀμφιβολία. Ὁ Θεός μᾶς ἀγαπᾷ πάρα πολύ, ἀλλά καί ἀπό τήν δικαιοσύνη Του δέν πρόκειται νά ξεφύγει κανείς. Κάνετέ Του ἀπόλυτη ὑπακοή, ἔστω καί ἂν δέν τά καταλαβαίνετε ὅλα. Θά βγῆτε κερδισμένοι καί θά μέθυμῆτε.

* ...Ὅ,τι ἐγράφη (στήν Ἁγία Γραφή) εἶναι ἀληθές καί θά πραγματοποιηθοῦν τά πάντα μέ κάθε λεπτομέρεια. Δέν ἐγράφησαν ἀπλῶς γιά ἐκφοβισμό, ἀλλά καί θά πραγματοποιηθοῦν.

* ...Ἐνα μᾶς χρειάζεται, νά πιστεύουμε ἀπόλυτα, ὅ,τι ὁ Κύριος εἶναι πανταχοῦ παρών καί πρέπει μέ ἀπλότητα νά παραδινόμαστε στά χέρια Του, ὅπως τό βρέφος στή μητέρα του. Μόνον τότε γίνεται σωστά τό ἔργο Του ἐπάνω μας, τό ὁποῖον εἶναι καί ἡ σωτηρία μας....

* Ὁ ἄνθρωπος πού βρίσκεται μακριά ἀπό τόν Θεό, ἔχει θολωμένο μυαλό καί κεῖ πού πρέπει νά λειώσῃ ἀπό συγκίνηση, ἐκεῖ γελάει καί λέει κουταμάρες.

* ...Τί χάνει ὁ ἄνθρωπος ὅταν δέν ἔχει πνευματικό ὁδηγό! Τόν ἐξουθενώνει ὁ σατανᾶς. Ἐνῶ ὅταν ἀναθέσει τά προβλήματά του στόν Πνευματικό του, τά πάντα διορθώνονται, ὅσο δύσκολα καί ἂν φαίνονται. Καλλίτερα νά μᾶς λείψῃ τό ὄξυγόνο παρά ὁ Πνευματικός....

* ...Τό τί κάνει ὁ Θεός δέν μᾶς συμφέρει νά τό σχολιάζουμε ἐμεῖς, ἔστω καί ἀπό ἀπροσεξία. Ἐκεῖνο πού μᾶς συμφέρει εἶναι νά παραδειγματιζόμεθα καί νά εἶ-

μεθα σέ κάθε στιγμή έτοιμοι, διότι δέ γνωρίζουμε τό πῶς καί πότε θά φύγουμε ἀπ' αὐτόν τόν κόσμο. Ὁ θάνατος εἶναι καί γιά μένα καί γιά σένα καί γιά ὅλους.

* ...Ἄν θέλετε ἀκοῦστε με. Φροντίστε μόνον νά κάνατε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί αὐτός θά σᾶς δώσει ὅ,τι χρειασθῆτε στή ζωή. Νά εἴσθε βέβαιοι, βεβαιότατοι!...

* Καλλίτερα νά μᾶς λείψει τό ὄξυγόνο, παρά ὁ Κληρός. Τό ὄξυγόνο εἶναι γιά τό φθαρτό σῶμα, ἐνῶ ὁ Κληρός εἶναι γιά τήν αἰωνία ψυχή. Χάσαμε τόν Κληρο; Χάσαμε τόν Θεό! Χωρίς τόν Κληρο Θεό δέν βλέπομε. Ἄν γνωρίζαμε τήν ἀξία τοῦ Κληρικοῦ, θά φιλούσαμε καί τά πόδια του! Ἄλλ' ὁ διάβολος πού τήν γνωρίζει, βάζει ἔχθρα ἀνάμεσα σ' ἐμᾶς καί στόν Κληρο καί ἀπό κεῖ καί πέρα μᾶς παίρνει χωρίς κόπο... Νά βλέπομε ὄχι τί κάνει ὁ Ἱερεὺς, ἀλλά τί στέλνει σ' ἐμᾶς ὁ Θεός διά τοῦ Ἱερέως!

* * *

**«Ὅς ἂν βουληθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου,
ἐχθρός τοῦ Θεοῦ καθίσταται»**

Αὐτά λέγει τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διά γραφίδος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου (δ' 4). Καί ἐρωτοῦμε· πῶς θά μπορέση ὁ ἄνθρωπος, πού παρακολουθεῖ κατά τά 95% τόν κόσμο, νά πιστεύη ὅτι εἶναι φίλος τοῦ Θεοῦ;

Εἶναι πολύ λυπηρό νά νομίζωμε, ὅτι ὁ Χριστός ἔχει θέση μέ τόν κόσμο. Δέν ἔχει θέση μέ τόν κόσμο τῆς ἁμαρτίας. Ἔχει μόνον μέ τόν κόσμο τῆς ἀληθείας, τόν ἀγωνιζόμενο καθημερινῶς ἐναντίον τοῦ πονηροῦ κόσμου καί τῶν ἐπιδράσεων τῆς ξένης καί φαύλης τοῦ σατανᾶ ἐπιρροῆς.

Βλέπομε δυστυχῶς χριστιανούς, ὡς καί Κληρικούς ἀκόμη, νά διακηρύττουν ἐπισήμως ὅτι εἶναι χριστιανοί, καθ' ἣν στιγμήν ἡ ζωή τους εἶναι μᾶλλον κοσμική.

Καί ἐρωτοῦμε· πῶς γίνεται αὐτό; Πῶς εἶναι δυνατόν νά ἐπαγγέλωνται ὅτι παράγουν σταφύλια καθ' ἣν στιγμή ἡ ἐξωτερική τους ὄψη καί ἡ ὡς ἐπί τό πλεῖστον συμπεριφορά τους εἶναι ἀκανθώδης; Εἶναι ὄψη σύγχρονος, τοῦ κόσμου, τῆς νοοτροπίας του καί τῆς φθορᾶς του.

Ἄς προσέξουμε, λοιπόν, διότι καθὼς τό πλοῖο εἶναι ἀσφαλές ἐπί τῆς θαλάσσης, ἐφ' ὅσον ἡ θάλασσα δέν εἶναι ἐντός τοῦ πλοίου, καί ἡ ἀνθρωπίνη καρδιά εἶναι ἀσφαλής καί ἐν Χριστῷ στόν κόσμον, ἐφ' ὅσον ὁ κόσμος δέν εἶναι εἰς αὐτήν. Καί ὅπως εἶναι ψεῦδος τό νά ὑποστηρίζουμε, ὅτι ἕνα πλοῖο κατάμεστο θαλάσσης εἶναι ἀσφαλές, καθ' ὅμοιο τρόπο εἶναι ἐσφαλμένο νά λέμε, ὅτι εἴμεθα ἐν ἀσφαλείᾳ, καθ' ἣν στιγμήν ὁ κόσμος μ' ὅλην του τήν εἰδωλολατρεία ἔχει κατακλύσει τό εἶναι μας.

Ὁ ἄνθρωπος πού ἐξακολουθεῖ νά ἄγεται καί νά φέρεται ἀπό τά κελεύσματα τοῦ προσωποποιημένου Σατανᾶ, ὑπό τόν τίτλον τῆς **θεᾶς Μόδας** καί τῆς **ἐξελίξεως**, τόσον τοῦ λαοῦ ὅσον καί τοῦ Κλήρου, τρώγει ἀκόμη χῶμα, συντροφιά μέ τόν Διάβολο καί ἡ ἐπί τοῦ ὄψεως κατάρα ἐκπληροῦται καί ἐπ' αὐτοῦ.

Γεώδεις καί ὑλόφρονες ἄνθρωποι εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού δέν μποροῦν νά νικήσουν τόν κόσμον. Καί διατί αὐτό; Διότι δέν ἔχουν Χριστόν, ὁ ὁποῖος ἐνίκησε τόν κόσμον (Ἰωάν. 1στ' 33), καί διεκήρυξε ὅτι ἄνευ Αὐτοῦ οὐδυνάμεθα νά ποιήσωμεν οὐδέν καλόν (Ἰωάν. 1ε' 15). Καί ἐάν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου ἔχει δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν, τούς ἐνδύει καί τούς τρέφει ὡς αὐτός θέλει καί

τούς ὀδηγεῖ στίς συγκεντρώσεις του ὡς αὐτός θέλει γιά νά τούς ψυχαγωγήσῃ. Συμβαίνει αὐτό, διότι δέν ἔχουν καμμία σχέση μ' Αὐτόν πού κατήργησε τό κράτος τοῦ Σατανᾶ καί παραγγέλλει διά τοῦ Παύλου νά χαιρώμεθα ἐν Κυρίῳ καί ὄχι ἐν κόσμῳ.

Ὅσοι θέλουν, λοιπόν, ἄς προσέξουν τόν διαχωρισμό τῶν δύο αὐτῶν κόσμων καί τῶν δύο φιλιῶν. Καί τόσον ἐμεῖς οἱ λαϊκοί, ἄνδρες καί γυναῖκες, ὅσον καί οἱ Κληρικοί ἄς συμμορφωθοῦμε μέ τό Ἱερόν Εὐαγγέλιο καί τούς Κανόνας καί ἀποφάσεις τῶν Ἁγίων Συνόδων καί Θεοφόρων Πατέρων, ὡς τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, δι' αὐτῶν, ἐνομοθέτησε. Νεωτερισμούς καί μόδες ὁ Χριστός δέν δέχεται εἰς τήν Ἐκκλησία του, οὔτε εἰς τούς λαϊκοὺς οὔτε εἰς τούς Κληρικούς ἄνευ συνεπειῶν. Ὅποιος θέλει νά ἀκούσῃ, καθ' ὅτι ὁ Κύριος, διά Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγει: *«Ἐάν θέλητε, καί εἰσακούσητέ μου, τά ἀγαθά τῆς γῆς φάγεσθε, ἐάν δέ μή θέλητε, μηδέ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται, τό γάρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα»*. Ὅποιος δύναται ἄς τά σβῆσῃ (Ἡσ. α' 20).

